

LISTY UNIVERZITY OBRANY

ČERVEN 2011

Univerzita obrany v Brně
a Československá obec legionářská Jednota Brno II

pořádají výstavu

BITVA U ZBOROVA 1917

Nečekaně úspěšná bojová operace
Československé střelecké brigády
v 1. světové válce na východní frontě

21. června – 31. srpna 2011

vestibul Fakulty ekonomiky a managementu,
Kounicova 44, Brno

Výstava se koná pod záštitou rektora-velitele UO
brig. gen. v zál. prof. Ing. Rudolfa Urbana, CSc.

Partneři výstavy

LISTY UNIVERZITY OBRANY

Dvuměsíčník Univerzity obrany

Ročník 7 / číslo 5
akademický rok 2010/2011

Vydavatel
Univerzita obrany
Kounicova 65, 662 10 Brno
IČ: 60162694
www.unob.cz

Redakce
Oddělení vnějších vztahů UO
Kounicova 65, 662 10 Brno
Telefon: 973 443 203
Fax: 973 442 160
E-mail: listy@unob.cz

Vedoucí redaktor
Mgr. Zdeňka Dubová
zdenka.dubova@unob.cz

Redakční rada
předseda
pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
místopředseda
Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Grafická úprava a zlom
Marek Sobola
Vydavatelské oddělení UO

Tisková příprava a tisk
Odbor komunikace a prezentace
MO ČR, Rooseveltova 23,
161 05 Praha 6

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje OKP MO a UO

Evidenční číslo
MK ČR E 15403

Uzávěrka čísla: 21. 6. 2011
Číslo 5 vyšlo: 30. 6. 2011

Z OBSAHU

Univerzita obrany
na veletrhu IDET 2-3

Na téma Bílé
knihy o obraně 11-13

Naši studenti na
konferenci v Rumunsku 8

Commandos na
soutěži Lombardia 20

Rozhovor s děkanem FVT
Zdeňkem Vintrem 10

Reportáž Rok
pod modrou vlajkou 23

EDITORIAL

Léto budiž pochváleno

Léto je konečně tady, a to jak astronomicky (což nikoho nepřekvapilo, to je jedna z mála jistot, co v těchto nejistých dobách máme ☺) ale hlavně teplotně (což sice bylo dopředu avizováno, ale jeden nikdy neví).

Je tedy čas do toho pořádně šlápnout – honem se podívat, zda se ještě vejde do loňských plavek a případně přijmout příslušná opatření – buď zintenzivnit návštěvu fit-centra a něco udělat s postavou, anebo zintenzivnit návštěvy obchodů a poohlédnout se po nových.

Existují však i méně příjemné letní starosti – milovými kroky se blíží zkuškové období a při něm, jak známo, venkovní teplota bývá nepřímo úměrná intenzitě učení. Ale co naplat, abychom mohli v srpnu spokojeně užívat nové plavky, je třeba, teplota neteplota, se snažit využít zkuškového období co nejefektivněji a složit v něm pokud možno všechny předepsané zkoušky.

Studijní a zkušební řád je relativně skromný, jemu stačí pro to, aby se dalo pokračovat ve studiu, získat do konce zkuškového období 60 % kreditů, ale ten, kdo už má nějaký ten semestr za sebou, dobře ví, jak obtížné je splnit zbývajících 40 % studijních povinností vyjádřených v kreditech v průběhu čtyř týdnů v novém semestru, kdy už bývá sice teplota pro učení příznivější, ale vzhledem k novým studijním povinnostem na učení na „staré“ zkoušky zbývá čas jen po večerech či sobotách a nedělích.

Přeji proto všem studentům, aby je neopustila dobrá vůle zvládnout všechny zkoušky již v létě, a samozřejmě jim k tomu přeji tu pověstnou „kapičku štěstíčka“, aby jim to vyšlo.

pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
vedoucí studijního referátu

Univerzita obrany na veletrhu IDET

Na brněnském výstavišti byl 10. května 2011 zahájen jedenáctý ročník mezinárodního veletrhu IDET. Vystavovatelé z přibližně 30 zemí na něm představili své produkty zahraničním armádním delegacím a odborníkům z celého světa. Veletrhu IDET 2011 se účastnila také Univerzita obrany.

Základní zaměření expozice resortu obrany na letošním mezinárodním veletrhu obranné a bezpečnostní techniky bylo soustředěno na prezentaci současné Armády České republiky. Univerzita obrany v Brně, jako její součást, představila veřejnosti projekty obranného výzkumu, výzkumné záměry a další aktivity. Šlo například o systém mobilního pracoviště krizového štábu a testování adaptivní kamufláže nebo pracoviště 3D vizualizačního systému pro velitele a štáb brigády, dále o inovaci technologií zpracování dat ze senzorů umístěných na letecké technice a fúzi dat z těchto senzorů v prostředí NEC, projektování a výstavbu náhradních přemostění po povodních, pasivní systém automatického sledování pohyblivých cílů či materiálovou detekci vojenské techniky. Tradičně nechyběla ani umělá překážková předváděcí dráha pro kolová vozidla Polygon 2011 (blíže o tom na straně 3.)

Zpeřtřením programu byly ukázky vojenského lezení v podání studentů a jejich učitelů z Univerzity obrany. Návštěvníci mohli v pavilonu Z shlédnout ukázky využití prvků vojenského lezení při přesunu družstva a záchranu raněného v nepřístupném terénu. Ukázky, které byly předvedeny v režii Centra tělesné výchovy a sportu Univerzity obrany, probíhaly ve spolupráci s příslušníky samostatných záchranných rot Olomouc a Rakovník.

Expozici resortu obrany si prohlédl také první náměstek ministra obrany Jiří Šedivý, který v doprovodu rektora – velitele Univerzity obrany brigádního generála v záloze Rudolfa Urbana rovněž zavítal v první návštěvní den do výstavního prostoru Univerzity obrany. Náměstek Šedivý se krátce seznámil s vystavovanými exponáty z oblasti vědecko-výzkumné činnosti a blíže se zajímal o pracoviště 3D vizualizačního systému pro velitele a štáb brigády. Náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Vlastimil Píček byl zase přítomen ukázce vojenského lezení v podání studentů Univerzity obrany. Ve výstavním prostoru Univerzity obrany ho přivítal zástupce rektora plukovník gšt. Josef Trojan.

Nedílnou součástí prezentace Ministerstva obrany ČR na veletrhu IDET 2011 byl odborný doprovodný program, jemuž vévodila tradiční mezinárodní konference CATE (Community-Army-Technology-Environment) organizovaná Univerzitou obrany v Brně ve dnech 10. až 12. května. Jednalo se o federaci pěti odborných konferencí a v jednotlivých sekcích se debatovalo zejména o nejnovějších vojenských technologiích, bezpečnosti a ochraně informací, distančním vzdělávání, simulaci a komunikaci, bezpečnostním managementu a společnosti a také o armádě a znalostní společnosti.

Mezinárodní konference o vojenských technologiích probíhala například v patnácti sekcích a bylo v ní přihlášeno přes 280 příspěvků, do připravovaného sborníku se z nich nakonec po náročných recenzích dostalo 236.

Konference Bezpečnostní management a společnost se zabývala problematikou managementu rizika, zásahu, obnovy a bezpečnosti prostředí v regionálních, národních i nadnárodních systémech ochrany obyvatelstva, majetku a životního prostředí.

Účastníci konference Armáda a znalostní společnost si vyměnili názory na vliv obsahu Bílé knihy o obraně na rozvoj operačních schopností AČR a rozvoj logistické podpory v rámci resortu Ministerstva obrany. Účastníci

označili za přínos konference zejména vzájemnou informovanost o aktuálních změnách probíhajících v okolních armádách a jejich vliv na rozvoj operačních schopností těchto armád. Přijaté závěry budou přínosem pro další zpracování Bílé knihy o obraně připravované v rámci resortu Ministerstva obrany ČR.

Na konferenci Bezpečnost a ochrana utajovaných informací, která se letos konala poštěstě, se diskutovalo na téma ochrany utajovaných informací, bezpečnosti počítačových sítí, aplikované kryptografie a bezpečnosti informací ve vojenském prostředí.

Z jednání konference Distanční vzdělávání, simulace a komunikace 2011 vyplynula nutnost další spolupráce s domácími i zahraničními partnery, nezbytnost konfrontace různých úhlů pohledů a nenahraditelnost osobních jednání.

**Text: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: Dr. Pavel Pazdera a autorka**

Na Polygonu se prezentovala nejmodernější technika

Již tradičně bývá součástí doprovodného programu veletrhu IDET překážková předváděcí dráha Polygon. V režii pracovníků Katedry bojových a speciálních vozidel Univerzity obrany je již od roku 1995.

Od té doby postavili Polygon v různých obměnách dvacetkrát, a to i v zahraničí.

Na letošním IDETu bylo na překážkové předváděcí dráze celkem 6 základních překážek, které svou konstrukcí představovaly charakteristické překážky terénu a umožňovaly předvádění jízdních vlastností vozidel. K nejnáročnějším patřily „klády“, za divácky atraktivní lze považovat také „schody“ anebo „boční náklon“.

Odborná i civilní veřejnost mohla na Polygonu sledovat ukázky jízdních vlastností kolové techniky zařazené do výzbroje AČR, jako například terénní automobil Tatra T-810, vozidlo Land Rover Defender 130 Kajman, lehká kolová obrněná vozidla DINGO 2 a IVECO LMV, nebo bojové kolové obrněné vozidlo PANDUR II 8x8. Odvážnější návštěvníci veletrhu absolvovali jízdu na překážkové předváděcí dráze. Kromě civilních aut byly na překážkové dráze k vidění také civilní automobily jako například Tatra 815-7 6x6 nebo Dacia Duster.

Výstavbu dráhy a provoz na Polygonu profesionálně řídili podplukovník Štefan Čornák a docent Pavel Braun z Katedry bojových a speciálních vozidel Fakulty vojenských technologií UO.

I letos byl Polygon hojně navštěvován celou řadou oficiálních i neoficiálních hostů. K těm významným patřil například náčelník Generálního štábu AČR Vlastimil Pícek, který se tady objevil dokonce dvakrát, anebo delegace ze Slovinska či Malajsie.

Součástí programu na Polygonu byl i doprovodný program, zejména ukázky taktické skupiny COMMANDOS pod taktovkou Katedry vojenského managementu a taktiky. Studenti Univerzity obrany předváděli ve třech vystoupeních denně taktické činnosti realizované v soudobých mezinárodních operacích. Jedna z ukázek simulovala zajištění rukojmího skupinou teroristů a jeho osvo-

bození přepadovým týmem. Dále to bylo vysazení skupiny v nestabilní zóně, provedení pěší patroly a činnost hlídky po nastřelení nepřítelem. Třetí ukázka byla zaměřena na zneškodnění nepřítele při průjezdu kontrolně-propouštěcím místem. Nechyběly kouřové efekty, střelení a divoká jízda autem. To vše doprovázeno komentářem podplukovníka Zdeňka Flasara, pod jehož vedením skupina pracuje.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová

**Foto: Dr. Pavel Pazdera
a kpt. Roman Hanzlík**

Zasedání nového Akademického senátu UO

Dne 5. dubna 2011 proběhlo v Klubu UO ustavující a první řádné zasedání nového Akademického senátu Univerzity obrany. Hosté zasedání byli prorektor pro rozvoj UO plk. prof. Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D., právník UO Mgr. Miloslav Havlín, Ph.D., a starší právník UO JUDr. Petr Machálek.

Jednání zahájil předseda koordinační volební komise pro volby do AS UO Mgr. Miloslav Havlín, Ph.D., který přivítal hosty a členy senátu a seznámil přítomné s předpokládaným průběhem jednání. Poté všech 23 přítomných senátorů složilo slib člena AS UO do rukou plk. prof. Ing. Bohuslava Příkryla, Ph.D. Prorektor pro rozvoj UO a předseda koordinační volební komise poblahopřáli novým senátorům.

Plukovník prof. Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D., omluvil nepřítomnost rektora a ve své řeči popřál všem senátorům jeho jménem, i jménem svým, hodně úspěchů a uvážlivých rozhodnutí při jednáních Akademického senátu UO.

V dalším bodě jednání byla navržena ve-

lební komise pro volbu předsedy AS UO. Jejími členy byli zvoleni Ing. Pavel Vyletal, plk. Mgr. Petr Hanák a rtm. David Řezáč. Po tajné volbě byl za předsedu AS UO zvolen plk. prof. MUDr. Jiří Kassa, CSc. (FVZ). Dále bylo zvoleno předsednictvo AS UO, jehož členy se stali Mgr. Ing. Radomír Saliger, Ph.D. (FEM), doc. PhDr. Hubert Hrdlička, CSc. (CJP), doc. Ing. Stanislav Beer, CSc. (FVT) a des. Jiřina Polcrová (studentka UO). Po ukončení ustavujícího zasedání senátu proběhlo zasedání nově zvoleného předsednictva AS UO, které navrhlo program prvního řádného zasedání senátu. To následovalo po ukončení ustavujícího zasedání.

První řádné zasedání AS UO zahájil předseda senátu prof. MUDr. Jiří Kassa, CSc. Po krátkém představení senátorek a senátorů se jednání řídilo schváleným programem. V další části zasedání byl na základě návrhu zvolen doc. Ing. Stanislav Beer, CSc., na funkci 1. místopředsedy a Mgr. Ing. Radomír Saliger, Ph.D., na funkci 2. místopředsedy AS UO. Senát mj.

uložil předsedovi AS UO požádat rektora UO o souhlas se jmenováním Mgr. Pavlína Ďurisy o do funkce tajemnice AS UO.

V dalším jednání předseda AS UO zahájil volbu legislativní komise AS UO a vyzval senátory, aby předložili své návrhy. Členy legislativní komise AS UO se po volbě stali doc. Ing. Stanislav Beer, CSc., doc. PhDr. Hubert Hrdlička, CSc., mjr. PharmDr. Jana Žďárová-Karasová, Ph.D., Ing. Pavel Vyletal a student Martin Vokřál.

Zástupcem do sněmu Rady vysokých škol (RVŠ) byl zvolen pplk. Ing. Pavel Otrisal (ÚOPZHN), zástupcem do studentské komory RVŠ byl zvolen rtm. David Řezáč a jeho náhradníkem rtm. Petr Chlupík. Na závěr zasedání bylo přijato usnesení.

Další řádné zasedání AS UO se uskuteční 23. června 2011 v Brně. Schválené dokumenty mohou zájemci nalézt na internetových stránkách Univerzity obrany.

**Text: des. Jiřina Polcrová
členka předsednictva AS UO**

Co nového přineslo květnové kolegium rektora

V pondělí dne 23. května 2011 proběhlo 3. zasedání kolegia rektora-velitele v tomto kalendářním roce. Na programu jednání poradního sboru rektora byly mj. tyto otázky: **struktura a obsah nově zaváděného bloku vojensko-humanitních předmětů, vysílání akademických pracovníků na zahraniční služební (resp. pracovní) cesty financované z prostředků v rámci programu ERASMUS a komplex záležitostí z oblasti zabezpečení vědecko-výzkumné činnosti na UO.**

V úvodu prvního bodu objasnil prorektor pro rozvoj plk. Bohuslav Příkryl příčiny a souvislosti, které vedly management školy a fakult k rozhodnutí o vytvoření bloku vojensko-humanitních předmětů a o jeho zařazení do výuky studentů vojenského prezenčního studia. V této souvislosti plk. Příkryl připomněl nové pojetí pozice a role jednotlivých hodnostních sborů, kdy důstojník plní manažerskou úlohu v dané odbornosti, kdežto praporečká tuto odbornost prakticky vykonává. V další části plk. Příkryl zdůraznil, že právě dokončená „Bílá kniha o obraně“ představuje iniciační impuls pro zevrubnou diskusi o otázkách zaměření přípravy studentů a o výsledném profilu absolventů naší školy v krátkodobém a střednědobém horizontu.

Děkan FEM plk. Vladan Holcner poté přednesl podrobný doklad k účelu a obsahu bloku vojensko-humanitních předmětů, který bude tvořen pěti předměty: bezpečnost a ozbrojená síla, dějiny ozbrojených sil, vojenské umění, vojenské aspekty mezinárodního práva a etika vojáka. Děkan fakulty rovněž odůvodnil přínos tzv. nadstavbových studijních předmětů vojensko-profesní profílance (kognitivní management, manažerská komunikace, vojenský leadership), které by měly jednak napomoci v procesu adaptace absolventů UO na prostředí konkrétního vojenského útvaru a jednotky, jednak přispět ke zvládnutí jejich velitelsko-manažerských povinností na úrovni čety.

Na závěr projednávání tohoto bodu uložil rektor-velitel děkanům fakult stanovit přesný rozsah a konkrétní zaměření předmětů blo-

ku vojensko-humanitní a vojensko-profesní profílance v závislosti na zaměření jednotlivých fakult a v úzké součinnosti s nadřízenými složkami MO a GŠ AČR, především však s přímými odběrateli našich studentů. Blok vojensko-humanitních a vojensko-profesních předmětů bude zařazen v ucelené podobě do výuky studentů vojenského prezenčního Bc. studia od akademického roku 2012/2013, v dílčím rozsahu pak již od příštího akademického roku.

V rámci druhého bodu jednání vzali členové kolegia na vědomí doklady prorektora pro studijní a pedagogickou činnost prof. Zdeňka Zemánka a prorektora pro vnější vztahy plk. Jaroslava Průchy k problematice vysílání akademických pracovníků na zahraniční služební cesty financované z prostředků v rámci programu ERASMUS. Prorektor objasnil dvě existující možnosti vyplácení finanční podpory z prostředků Národní agentury pro evropské vzdělávací programy (NAEP) a současně poukázali na platnou právní úpravu týkající se vysílání vojáků z povolání na výukové pobyty nebo školení do zahraničí v rámci programu ERASMUS (novela RMO č. 9/2008).

Na závěr diskuse kolegium většinou hlasů doporučilo rektoru-veliteli zavedení jednotného přístupu při poskytování finančních náhrad akademickým pracovníkům-vojákům z povolání a občanským zaměstnancům při zahraničních studijních pobytech a školení v rámci programu Erasmus. Kolegium rektora současně vyjádřilo respekt k právu rektora-velitele rozhodnout se mezi dvěma možnostmi poskytování těchto finančních náhrad akademickým pracovníkům-občanským zaměstnancům, a to buď formou vyplácení finanční podpory v souladu s platnými vnitřními předpisy vysílající instituce, nebo formou cestovních náhrad ve stejném režimu, jako je tomu u vojáků z povolání.

Značnou pozornost věnovalo kolegium rektora rovněž problematice zabezpečení rozmanitých oblastí rozvoje a zabezpečení výzkumu a vývoje na naší škole. V rámci projednávání tohoto bodu seznámil ředitel personálního

odboru plk. Jozef Šelesták členy kolegia se současným způsobem proplácení dohod o provedení práce a dohod o pracovní činnosti v oblasti výzkumu a vývoje. V této souvislosti mj. rektor-velitel uložil zpracovat návrh systému umožňujícího získat řídicím pracovníkům školy aktuální přehled o stavu čerpání finančních prostředků plánovaných na zabezpečení této oblasti. Po dokladech jednotlivých funkcionářů o stavu řešení „Požadavkových listů“ uložil dále rektor-velitel všem vedoucím součástí věnovat ve své působnosti trvalou pozornost včasnému předkládání „Požadavkových listů“ na odbor logistiky UO tak, aby disponibilní finanční prostředky byly čerpány proporcionálně, bez kumulace na závěr kalendářního roku.

V poslední části jednání kolegia rektora informoval prorektor pro vnější vztahy členy kolegia o průběhu veletrhu IDET 2011 a o významném podílu jednotlivých složek naší školy na jeho zabezpečení. Zástupce rektora plk. gšt. Josef Trojan přednesl informaci o připravovaných jednáních zástupců fakult a profilových kateder UO s funkcionáři Ve-VA Vyškov k zaměření výcviku studentů UO po 1. a 2. ročníku v rámci důstojnického kurzu. Předsedkyně ZO ČMOSA doc. Šárka Sobotková seznámila kolegium rektora s výsledky voleb do závodního výboru a revizní komise ZO ČMOSA. Mandát členů nově zvolených orgánů bude trvat do dubna roku 2015. Prorektor pro rozvoj plk. Příkryl seznámil členy kolegia se záměrem úpravy tabulek počtů UO k 1. lednu 2012. Na základě požadavku předsedkyně ZO ČMOSA a v souladu s ustanovením Kolektivní smlouvy přislíbil projednání návrhu změn tabulek počtů se ZV ZO ČMOSA. Na závěr informoval předseda Akademického senátu UO plk. Jiří Kassa o přípravě nejbližšího zasedání AS UO, které proběhlo dne 23. června 2011 (zpráva ze zasedání AS UO viz výše).

**Text: RSDr. Miloš Dyčka, CSc.,
tajemník kolegia rektora**

Univerzitní odboráři bilancovali a volili

V posledních letech se měsíc duben stal tradičním termínem pro konání výroční konference volených delegátů Základní organizace Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády na Univerzitě obrany. Nejinak tomu bylo i letos, kdy delegáti jmenovaní závodním výborem nebo zvolení ve čtyřech odborových úsecích směřovali v odpoledních hodinách dne 28. dubna 2011 na Klub UO, aby projednali potřebné záležitosti týkající se činnosti zdejší odborové organizace. Závodní výbor přichystal pro letošní konferenci volených delegátů poměrně rozsáhlý pořad jednání.

Na rozdíl od let předchozích bylo do tohoto pořadu jednání zařazeno nejenom projednávání zpráv o činnosti jednotlivých orgánů a o hospodaření nebo schválení rozpočtu, ale také celá řada organizačních otázek a především volby členů orgánů odborové organizace na nové čtyřleté funkční období.

Po uvítání necelé padesátky delegátů a pozvaného hosta, kterým byl za Univerzitu obrany jako partnera pro kolektivní vyjednávání (zaměstnavatele) prorektor pro studijní a pedagogickou činnost prof. RNDr. Zdeněk Zemánek, CSc., zahájil předsedající konference volených delegátů projednávání jednotlivých bodů jednomyslně schváleného pořadu jednání. Zatímco zprávy o činnosti, ekonomické a organizační záležitosti prochá-

zely pojednávacím a schvalovacím procesem poměrně rychle a zcela hladce (bohužel však bez jakékoliv diskuse), volby nových členů orgánů základní organizace a jejich náhradníků byly časově mnohem náročnější. Nicméně po téměř dvou hodinách tajného hlasování získali mandát členů závodního výboru Miloslav Havlín, Ing. Iveta Prášková, doc. Ing. Šárka Sobotková, CSc., Libor Švihálek a Iva Taušová, členů revizní komise Libuše Bielaková, Zdeňka Dočkalová a Bc. Mária Doleželová, náhradníků členů závodního výboru Ing. Jan Lidmila a Dana Ottová a náhradníka člena revizní komise Iveta Vlasáková.

Na závěr konference volených delegátů poděkovala doc. Ing. Šárka Sobotková, CSc., jménem základní organizace dlouholetým čle-

nům závodního výboru, kteří již znovu ne kandidovali, a to Blance Hobzové, prof. Ing. Vladimíru Horákovi, CSc., a Bc. Haně Ondráčkové, za jejich odvedenou práci ve prospěch všech odborářů na Univerzitě obrany.

Volba předsedy základní organizace, kterého volí ze svého středu členové závodního výboru, se uskutečnila na ustavující schůzi závodního výboru dne 4. května 2011; předsedkyní základní organizace byla všemi hlasy zvolena doc. Ing. Šárka Sobotková, CSc. Ve stejný den členové revizní komise na ustavujícím zasedání tohoto orgánu zvolili předsedkyní revizní komise Bc. Márii Doleželovou.

Text: Miloslav Havlín
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Univerzita obrany hostila právníky vysokých škol

Znovu po deseti letech se Univerzita obrany stala organizátorem a pořadatelem setkání právníků vysokých škol České republiky. Tentokrát sem zavítalo a již XXIII. pracovního semináře se zúčastnilo celkem 26 právníků z patnácti veřejných a státních vysokých škol.

I když se tato setkání konají na neformálním základě, přispívají nemalou měrou k řádnému fungování zúčastněných vysokých škol. Vytváří totiž prostor pro odborné diskuse o právních otázkách, které souvisejí s vysokoškolskou problematikou, a umožňují vzájemnou výměnu zkušeností a poznatků z aplikace právních předpisů při realizaci jednotlivých činností těchto vzdělávacích institucí.

Účastníky setkání, které se uskutečnilo ve dnech 27. a 28. dubna 2011, na akademické půdě přivítal a ve stručnosti seznámil s posta-

vením a činností Univerzity obrany prorektor pro rozvoj plk. prof. Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D., na něhož navázal svojí prezentací o této státní vysoké škole vedoucí oddělení vnějších vztahů Univerzity obrany pplk. dr. Vladimír Šidla, CSc.

V následujícím pracovním jednání, jež se první den jako obvykle protáhlo až do pozdních večerních hodin, pak byla pozornost zaměřena na patnáct okruhů právních problémů, jako např. na přezkoumatelnost veřejných zakázek orgánem dohledu, čerpání dovolené, doručování rozhodnutí podle zákona o vysokých školách, jmenování a odvolávání vedoucích kateder nebo postavení právníka v organizační struktuře vysoké školy.

Vedle ryze odborných záležitostí měli účastníci setkání příležitost také blíže se seznámit s vybranými resort-

ními vzdělávacími a výcvikovými zařízeními, která se v různé míře spolupodílejí na přípravě vojenských studentů Univerzity obrany; za tím účelem zavítali do Vojenského výcvikového prostoru Dědice a Pastoračního centra Duchovní služby Armády České republiky v Lulči.

Text: Miloslav Havlín
Foto: Zdeňka Dubová

Mezinárodní kolokvium o řízení vzdělávacího procesu

Ve čtvrtek 19. května 2011 se na Univerzitě obrany uskutečnil již 29. ročník mezinárodního kolokvia o řízení vzdělávacího procesu. Konferenci pořádala Fakulta ekonomiky a managementu zastoupená Katedrou ekonometrie ve spolupráci s Fakultou elektrotechniky a komunikačních technologií Vysokého učení technického v Brně a brněnskou pobočkou Jednoty českých matematiků a fyziků.

Cílem konference, kterou zahájil prorektor pro studijní a pedagogickou činnost prof. RNDr. Zdeněk Zemánek, CSc., byla výměna informací a zkušeností z oblasti řízení vzdělávacího procesu a hledání cesty jeho dalšího zkvalitňování. Za Fakultu ekonomiky a managementu UO přivítal účastníky konference děkan plukovník Ing. Vladan Holcner, Ph.D. Poté následovaly zvané přednášky.

Ing. Mgr. Radomír Saliger, Ph.D., vystoupil s přednáškou „Edukace personálu v resortu Ministerstva obrany České republiky“. Příspěvek byl zaměřen na historické zkušenosti o edukaci vojáků Československé armády v letech 1918 – 1938. Rovněž informoval o specifikách edukačního působení v podmínkách Armády ČR a úkolech institucí resortu MO ČR, které se na něm podílejí. Dopolední jednání zakončil doc. RNDr. Jaroslav Michálek, CSc., přednáškou „Současná statistika v nematematických oborech“. V příspěvku byly ukázány příklady použití simulací ve výuce pravděpodobnosti a statistiky, použití mnoho-rozměrných statistických technik ve společenských vědách a v oblasti životního prostředí, použití grafových modelů v biometrice a další aplikace v nematematických oborech.

Po polední přestávce pokračovala jednání konference ve 3 odborných sekcích. Jejich prostřednictvím pak jednotliví vystupující prezentovali získané výsledky svých vědeckých aktivit. K dalšímu zkvalitnění obsahové úrovně projednávaných příspěvků přispěl fakt, že všechny příspěvky byly anonymně recenzovány. Pro účastníky konference byl vytvořen sborník abstraktů příspěvků, jehož součástí je plné znění příspěvků v elektronické verzi na CD-ROMu.

Text: Milan Vágr
Foto: Michal Šmerek

UO získá prostředky na inovaci své infrastruktury z fondů EU

V pátek 13. května 2011 se na Ministerstvu školství mládeže a tělovýchovy uskutečnil seminář pro příjemce dotací z Evropského fondu pro regionální rozvoj v rámci Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace (OP VaVpI).

Na semináři došlo k předání schválené dohody o poskytnutí dotace Ministerstvu obrany pro projekt rekonstrukce objektu Fakulty vojenských technologií zástupcům Univerzity obrany. Univerzita obrany řízená MO ČR tak bude moci využít téměř 150 milionů korun z OP VaVpI.

Ministr školství Josef Dobeš podepsal zmíněnou dohodu 29. dubna 2011. „Na tomto projektu se krásně ukazuje skutečná šíře oblastí, které jsou z Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace v rámci výzkumu a vývoje podporovány,“ dodal k podpisu dohody ministr Josef Dobeš.

Fakulta vojenských technologií Univerzity obrany v rámci projektu naplní svůj dlouhodobý záměr a soustředí vybrané katedry studijního programu Vojenské technologie do jednoho místa. Nově rekonstruovaný objekt s odpovídajícím technickým zázemím a vybavením bude sloužit nejen studentům, ale také výzkumným a akademickým pracovníkům fakulty.

„Tímto a podobnými projekty potvrzuje Operační program Výzkum a vývoj pro inovace nedávno zveřejněná data o zrychlování čerpání. Ministerstvo školství si je jisto, že vyčerpá v termínu celou alokaci tohoto operačního programu,“ dodal Jakub Hodinař, 1. náměstek ministra školství zodpovědný za evropské fondy.

V rámci projektu bude na Fakultě vojenských technologií například vybudována moderní experimentální balistická laboratoř pro testování ochrany osob a techniky. Vyhodnocovací část této laboratoře bude přenosná a umožní experimentální ověřování při výcviku jednotek ve vojenských výcvikových prostorech nebo při hodnocení vlastností zbraňových systémů v rámci jejich pravidelných zkoušek. Tím se fakticky sníží náklady na experimentální činnost a naopak se zvýší její četnost. Výzkumníci se také více přiblíží reálným podmínkám používání zbraňových systémů, než by tomu bylo v „laboratorních“ podmínkách.

Kontaktní osoby:

Mgr. et Mgr. Radek Melichar,
manažer pro komunikaci
a publicitu OP VaVpI MŠMT
a Pavel Pazdera, PR manažer projektu

Konference protivzdušné obrany

Již po dvanácté se příslušníci Vzdušných sil armády České republiky setkali na Konferenci protivzdušné obrany organizované každoročně Katedrou systémů PVO Univerzity obrany Brno. Letošním tématem byly „Ambice protivzdušné obrany“. Konference proběhla ve dnech 20. a 21. dubna 2011 v prostorách Klubu UO Brno.

Záštitu nad ní převzali ředitel Sekce rozvoje druhů sil – operační sekce Ministerstva obrany České republiky (SRDS-OS MO) brigádní generál Ing. Bohuslav Dvořák a zástupce velitele společných sil-velitel vzdušných sil AČR brigádní generál Ing. Jiří Verner.

Účastníky přivítal vedoucí Katedry systémů PVO a jednání jménem garantů otevřel svým vystoupením ředitel odboru vzdušných sil SRDS-OS plk. gšt. Ing. Josef Slavík. První tematický blok s vystoupeními top managementu vojska naznačil směřování AČR a v jejím rámci VzS v etapě finalizace Bílé knihy o obraně. Plněné úkoly objasnili a další ambice ve své oblasti působnosti nastílnili: zástupce

náčelníka vojska PLRV AČR pplk. Ing. Pavel Mrůzek, zástupce ředitele společného operačního centra GŠ plk. Ing. Jaroslav Kankia, MSc., a zástupce velitele 26. brigády velení a průzkumu plk. Ing. Milan Malík. Následovala vystoupení představitelů asociace obranného průmyslu ČR, kdy zástupci jednotlivých firem prezentovali směry a možnosti technologického vývoje jak v oblasti průzkumu vzdušného prostoru, systémů velení a řízení, tak i efektorů vzdušných sil. Pozornost byla věnována rovněž simulačním technologiím podporujícím výukový, vědecký i výcvikový segment zájmu.

Navečer se účastníci konference setkali na odborném diskusním fóru, kdy při mnohastransných jednáních byly napříč hodnotným a především funkčním spektrem diskutovány nejdůležitější problémy současnosti a zejména budoucnosti, v návaznosti na ambice protivzdušné obrany. Debaty a úvahy byly umocněny čerstvým zveřejněním závěrů Bílé knihy, které posouvají úlohu a tedy i ambice pozemní PVO opět do poněkud odlišné roviny. S velmi pozitivním ohlasem se setkala kulturní vystoupení folkové skupiny Honky-Tonk která, stejně jako vloni, napomohla k vytvoření přátelské a uvolněné atmosféry.

Jednání druhého dne se neslo ve světle hodnocení úkolů a vizí svazků a útvarů vzdušných sil AČR. S velmi poutavým vystoupením zaujali příslušníci 23. základny vrtulníkového letectva mjr. Ing. Martin Jandourek a npor. Bc. Jan Záhumenský, kteří přednesli své osobní zkušenosti z působení vrtulníkové letky v Afgánistánu. Z hlediska protiletadlového raketového vojska pak byl hojně diskutován příspěvek zástupce velitele 25. protiletadlové raketové základny pplk. Ing. Dalibora Zvonka, zejména ve světle prvotních informací o zamýšleném útlumu protiletadlových raketových systémů středního dosahu. V závěru vystoupil vedoucí vědecký pracovník Katedry celoživotního vzdělávání UO pplk. gšt. Ing. Ivo Pikner, Ph.D., který zdůraznil význam kariérových kurzů vzdělávání důstojníků všech složek AČR na půdě UO.

Konference se zúčastnilo celkem 74 účastníků z České republiky, jeden z USA a zaznělo 21 příspěvků. Referáty, které nebyly předneseny, byly zařazeny do sborníku. Z konference byl připraven „Sborník anotací“ s DVD přílohou příspěvků v plném znění.

Konference přispěla k prohloubení vzájemné informovanosti o dění ve vzdušných silách AČR i oblastech s tím souvisejících, ambicích v jednotlivých segmentech působnosti a možnostech jejich realizace. V neposlední řadě pak přispěla i k prohloubení, resp. navázání formálních i neformálních kontaktů, jež jsou v dnešní dynamické době tolik potřebné. Celý průběh byl všemi, jak vojenskými, tak civilními účastníky pozitivně hodnocen a doufáme, že se v posledním dubnovém týdnu příštího roku setkáme opět.

Na závěr bych rád poděkoval jménem svým i všech účastníků konference příslušníkům Katedry systémů PVO za nemalé úsilí při přípravě této zdařilé akce.

Text a foto:
pplk. Ing. Miroslav Krátký, Ph.D.

V Rumunsku jsme se neztratili

Skupina čtyř studentů Univerzity obrany v doprovodu plukovníka gšt. Ing. Miloslava Bauera, Ph.D., se 15. dubna zúčastnila mezinárodní studentské konference AFASTUD 2011 v Rumunském městě Brašov.

Celá událost byla organizována Vojenskou studentskou asociací v Brašově, která vznikla pro potřeby prezentace a prosazení zájmů studentů Letecké akademie „Henri Coanda“. Spolu s našimi slovenskými sousedy z Akademie ozbrojených sil v Liptovském Mikuláši a studenty rumunských vojenských i civilních vysokých škol jsme prezentovali výsledky projektů našich studijních vědeckých činností.

Výprava byla zahájena již 13. dubna 2011 a to díky vidině náročné cesty přes Slovensko, Maďarsko a větší část Rumunska. Cesta byla rozdělena do dvou etap. První jsme zakončili v půvabném městě Szeged v Maďarsku, kde jsme využili služeb tamního hotelu a nabrali síly na následující den a větší část cesty do cílové destinace. Hlavně díky panu řidiči a jeho šikovnému navigačnímu pomocníkovi, jsme úspěšně projeli zrádné cesty rumunského venkova, kde nebylo zvláštností potkat například koňmi tažený povoz nebo pocestné prodejce vyčkávací na potenciální kupce na místech, jako jsou přejezdy kolejí a pomalejší avšak frekventovanější silniční úseky. Příjezd nabyt díky třináctihodinovému cestování a hodino-

vému posunu času zpoždění a byl posunut do pozdějších večerních hodin. Ještě ten večer jsme byli uvítáni a ubytováni studenty rumunské letecké akademie.

Následující den proběhla konference v duchu přátelského leč formálního prostředí. Prezentovalo se ve všech odvětvích, počínaje vojenským managementem, přes obranné technologie, až po technologie a inženýrství. Ze skupiny českých studentů ve složení Andrea Petričáková, Ondřej Litvaj, Veronika Sadovská a Václav Bobek, se poslední dva zmínění umístili na třetím místě v sekci Vojenská věda a management a na druhém místě v sekci Základní vědy a inženýrství.

V odpoledních hodinách nás rumunští kolegové provedli uličkami Brašova a den byl uzavřen společenským večerem, kde se také mimo jiné tancovalo ve stylu tamějších zvyků a tradic. Další den se česká delegace obohacena o nové poznatky, příjemnou zkušenost, bizarní úkazy a kulturní zážitky vydala opět na cestu, tentokrát však zpět do České republiky.

Celý pobyt byl velmi přínosný pro všechny strany a to jak z důvodu výměny zkušeností z různého vzdělávacího prostředí, tak i po stránce navazování nových kontaktů.

Text a foto: Ondřej Litvaj, Veronika Sadovská

Mezinárodní cvičení vzdušných sil opět za účasti FVT UO

Ve dnech 16. až 20. května 2011 se na varšavské Akademii národní obrany v prostorách Centra simulačních technologií konalo mezinárodní štábní cvičení „Air Shield 2011“.

Jeho cílem bylo zlepšit dovednosti studentů, především v kurzech vyšších důstojníků, v plánování nasazení nadnárodních vzdušných sil během válečných konfliktů. Neméně důležitým bylo také získání praktických zkušeností studentů při práci v mezinárodním týmu.

Mimo studentů z Akademie národní obrany se k cvičení připojili studenti a učitelé z Air Command and Staff College v Alabamě (USA), Führungsakademie der Bundeswehr v Hamburku (SRN), Akademie ozbrojených sil v Liptovském Mikuláši ze (SR) a dva příslušníci Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany v Brně.

Úkolem cvičení bylo vytvoření směrnice pro vzdušné operace pro první dva dny letecké kampaně po vypršení ultimáta mezi dvěma nepřátelými státy. Příslušník Univerzity obrany kapitán Křivánek se zhostil funkce štábního důstojníka s úkolem zefek-

tivnit vlastní protiletadlovou a především pak protiraketovou obranu. Vedoucí české delegace plukovník Miloslav Bauer byl zařazen do týmu mezinárodních pozorovatelů. Účastníci cvičení naplánovali nasazení jednotek vzdušných sil a zúčastnili se výstupů jednotlivých fází plánovacího procesu: jednání k plánování vzdušných operací a závěrečné jednání před dokončením a vydáním směrnice pro vzdušné operace. Cíle cvičení byly naplněny a samotný výsledek byl hodnocen jako velice zdařilý.

Cvičení Air Shield se koná pravidelně již od roku 1996, kdy první ročník byl vyústěním vzájemné dohody o spolupráci polské a německé armády. Postupem doby se do něj zapojily i další členské státy NATO. Pro příslušníky kateder specializací vzdušných sil Univerzity obrany má pravidelná účast na těchto cvičeních význam jak z hlediska vojensko-odborného, tak i vědecko-pedagogického. Nezanedbatelný je i aspekt navazování osobních vztahů a kontaktů a prohlubování jazykových kompetencí.

V rámci doprovodných akcí mimo jiné přednesl plukovník Bauer posluchačům Akademii národní obrany přednášku o současné podobě českých vzdušných sil.

Text a foto: kpt. Václav Křivánek, Ph.D., Katedra systému PVO

ANGLIČTINA PRO LISTY UO

I. Complete the text by writing one suitable word in each gap (1-14)

FARMING LIFE THROUGH PHOTOGRAPHS

A Dorset farmer, Robin Mills, (0) ... has ... been viewing country life through his camera, and as with his approach to farming, he uses "traditional methods" in his photography.

Robin Mills, currently a farmer and photographer, is (1) interested (2) the lives of people from the farming community near his home north of Dorchester that he is making a documentary photographic project (3) Farmlife. He thinks it is a huge privilege to live and work in a farming environment, and is constantly reminded of (4) wonderful and magical this part of (5) world is.

Although working full-time (6) a farmer at Godmanstone, Robin Mills has been passionate about photography (7) 1997. Photography became his hobby after he had (8) car accident, found himself in bed (9) three weeks and started looking at photography books and manuals.

He has documented a fantastic selection of farming characters in Dorset, all photographed at work. His photographs show the true spirit of the countryside community keeping its traditional lifestyle in a changing world.

Robin's photographic techniques are based on traditional methods, using black and white film, which he hand prints in

(10) own darkroom. He says: "No two prints produced in this room will ever be exactly (11) same."

He also says he is often asked why he doesn't use digital equipment: „The answer (12) that I think there is still a high level of quality, and something that can only (13) called "flavour", and more importantly, I love darkroom work and as I am amazed by its capability, I get no pleasure from my computer. I hope all my photographs reflect this point of (14) „

I. Key:

1.so, 2.in, 3.called (named), 4.how, 5.the, 6.as, 7.since, 8.a, 9.for, 10.his, 11.the, 12.is, 13.be, 14.view

III. Try to match following "chicken" idioms with their definitions!

1. chicken and egg situation
2. chicken feed
3. chicken-hearted
4. chicken come home to roost
5. don't count your chickens (before they are hatched)
6. to be no spring chicken
7. to run around like a headless Chicken

- A to be no longer young
B a very small amount of money
C bad or silly things done in the past are beginning to cause problems
D a situation in which it is impossible to say which of two things existed first, and which caused the other one
E do not be too confident of success until it actually happens
F to be busy doing lots of things, but without thinking carefully about what you are doing, so it is not very effective
G not brave

III. Key:

1D, 2B, 3G, 4C, 5E, 6A, 7F

II. Try to match some of the common football terms (1-12) with their definitions (A-L).

1. corner kick	A) foul committed by touching the ball with a hand or any part of the arm
2. six-yard box	B) to start the game
3. to kick-off	C) rule requiring at least two defenders to be between an attacker and the goal line when the ball is passed to the attacker
4. handball	D) a player whose main job is to score goals
5. header	E) a free kick taken from one of the corners of the pitch
6. offside	F) a line of players forming a barrier in an attempt to block a free kick
7. penalty kick	G) an area to the sides and front of the goal from which goal kicks are taken
8. striker	H) to challenge a player for the ball
9. to substitute	I) a direct free kick taken from the penalty spot
10. to tackle	J) to replace one player with another player
11. passing move	K) a pass or shot made by hitting the ball with your head
12. wall	L) a move in which you pass the ball to another player

II. Key:

1.E, 2.G, 3.B, 4.A, 5.K, 6.C, 7.I, 8.D, 9.J, 10.H, 11.L, 12.F

Zbraně a vojenská technika mě vždy přitahovaly

Žijí mezi námi a my často o nich nevíme vůbec nic. A když ano, většinou jsou informace o nich ryze pracovní. V duchu si často klademe desítky otázek, na co bychom se jich zeptali, ale nikdy je nepoložíme. Proto chceme dát v Listech Univerzity obrany pravidelný prostor osobnostem naší školy, abychom se o nich dozvěděli mnohem více, než skýtá pracovní kontakt.

V první řadě, bych vám ráda poblahopřala k novému čestnému titulu Doctor honoris causa. Objasnil byste čtenářům, za jakých okolností jste jej obdržel?

V roce 1997 byla v Trenčíně na Slovensku zřízená nová vysoká škola Trenčínská univerzita Alexandra Dubčeka. Jednou z fakult této univerzity se stala i Fakulta speciální techniky, která se orientovala na vojenské technologie. Právě na ní začala působit řada pedagogů ze slovenských vysokých vojenských škol, které v té době procházely rozsáhlou reorganizací. Tito lidé se při budování fakulty často obraceli na tehdejší Vojenskou akademii v Brně s žádostmi o radu a pomoc. Proto řada lidí z Vojenské akademie pomáhala s budováním této fakulty tvorbou studijních programů, přípravou skript i přímou účastí na výuce. Jako jeden z příslušníků Vojenské akademie, jsem se na těchto aktivitách podílel také. Postupně naše spolupráce překročila rámec prosté pomoci při budování fakulty a rozšířila se na společné pořádání vědeckých a odborných konferencí, vzájemné výměny pedagogů, realizaci společných výzkumných projektů a další aktivity. Později se rozvinuly kontakty i na další fakultu Trenčínské univerzity a to Fakultu mechatroniky, která je z hlediska svého odborného profilu zajímavým partnerem pro naše katedry s elektrotechnickým zaměřením. Společně například pořádáme střídavě v Brně a Trenčíně mezinárodní symposium *Advances in Mechatronics*.

Moje role ve spolupráci Fakulty vojenských technologií s Trenčínskou univerzitou měla a má dvě úrovně. Ta první spočívá v mém osobním podílu na realizaci řady aktivit a ta druhá vyplývá z mého postavení jako děkana, kdy vzájemnou spolupráci koordinuji a snažím se pro ni vytvářet co nejlepší podmínky.

Právě jako ocenění mé role v úspěšném rozvíjení vzájemné spolupráce, a za celoživotní dílo v oblasti speciální techniky, mě vědecké rady obou zmiňovaných fakult navrhly udělit čestný titul který mi vědecká rada Trenčínské univerzity udělila letos v březnu.

Jak jste se dostal do armády?

K vojenské technice jsem měl velice blízko. Zbraně a vojenská technika mě vždy velice přitahovaly. Už jako dítě jsem měl doma rozsáhlou sbírku různého vojenského materiálu – nábojnic, odznaků, výstrojních součástek

plk. prof. Ing. Zdeněk Vintř, CSc.,
děkan Fakulty vojenských technologií

apod. Po základní škole jsem se vyučil v učňovském oboru strojním zámečnickem. Po čase jsem usoudil, že zůstat na této úrovni mi nestačí a přihlásil jsem se na střední průmyslovou školu. Když jsem ji končil, bylo mi již více než 21 let a v té době už jsem byl ženatý a měl jsem dítě. Protože mě zajímala vojenská technika a byl tu i jistý ekonomický tlak, rozhodl jsem se přihlásit na Vojenskou akademii Antonína Zápotockého na obor Tanková a automobilní technika. V průběhu studia jsem navíc začal studovat obor Výzbrojné techniky. Oba jsem zdárně dokončil v roce 1986. Po té jsem ještě absolvoval takzvanou vědeckou přípravu v oboru Vojenská technika, kterou jsem úspěšně dokončil obhajobou disertační práce a stal se v roce 1993 kandidátem věd. Tuto vědeckou přípravu jsem však již absolvoval „dálkově“, tedy při běžném výkonu služebních funkcí, na které jsem byl zařazen. Po ukončení studia jsem tři roky vykonával funkci velitele čtyř školních jednotek a poté jsem požádal o přemístění na tehdejší Katedru tanků a jako akademický pracovník působím dodnes.

V roce 2003 jsem byl jmenován proděkanem pro vědeckou činnost na tehdejší Fakultě vojenskotechnické – druhů vojsk, která byla později začleněna do nově vznikající Fakulty vojenských technologií. Funkci proděkana pro vědeckou činnost jsem potom vykonával i na této nové fakultě až do roku 2005, kdy zesnul děkan fakulty plukovník Bucholcer. Po této události jsem úspěšně kandidoval na děkana fakulty, kterým jsem dodnes. Můj mandát končí příští rok v létě.

Budete se ucházet o post rektora univerzity?

Nevylučuji to, ale zásadní roli při mém rozhodování bude hrát to, jaké funkce a cíle Univerzity obrany vymezí „Koncepte přípravy a vzdělávání vojenského personálu“, kterou má Ministerstvo obrany vypracovat v návaznosti na schválení Bílé knihy o obraně.

Co je hlavní náplní práce děkana?

V dlouhodobém horizontu jde především o naplňování cílů vytyčených v „Dlouhodobém

záměru rozvoje fakulty“ a prosazování záměrů a představ, které byly předmětem mého volebního programu. V praxi to představuje celou řadu dílčích aktivit souvisejících s řízením fakulty, jako jsou porady s nadřízenými a podřízenými, spolupráce s akademickým senátem, kontrolní činnost, řešení žádostí a stížností, účast na besedách se studenty, pravidelné návštěvy jednotlivých kateder, přijímání návštěv, vyřizování pošty a spisů atd. I jako děkan se také stále podílím na běžných aktivitách akademického pracovníka. Každý semestr odučím zhruba 60 hodin a podílím se na realizaci řady výzkumných projektů. V současné době jsem například vedoucím řešitelem dvou projektů bezpečnostního výzkumu.

Poměrně hodně času mě také zabírá řízení projektu Evropského sociálního fondu, v jehož rámci se snažíme o rozšíření výuky v angličtině, zavedení nových studijních předmětů či o modernizaci didaktických metod a laboratorního vybavení.

Účastnil jste se někdy nějaké mise?

V době, kdy by měla mise vzhledem k mému služebnímu postavení logiku, byly mise organizovány takovým způsobem, že moc příležitostí nebylo. Později to pro mě ztratilo smysl. Vzhledem k mému služebnímu zařazení nejsou moje zkušenosti s praktickým řízením vojsk na takové úrovni, abych se efektivně mohl podílet na řízení činnosti jednotky v zahraničí a vyjet do mise jako nestranný pozorovatel a přidělovat tam někomu starosti bych nechtěl.

Pokud jde o zahraničí, tak tam jezdím poměrně často. Jedná se především o přednášky na různých mezinárodních symposiích a konferencích a zahraničních univerzitách.

Nelákalo vás nikdy jít na útvar? Pracovat s technikou?

Již v průběhu studia na Vojenské akademii mě velice přitahovala vědeckovýzkumná činnost. Pracoval jsem jako pomocná vědecká síla, úspěšně se zúčastňoval soutěží studentské tvůrčí činnosti a podílel se na různých vědeckých projektech. Po ukončení studií pak přišla nabídka, že po několikaleté praxi u školních jednotek bych mohl nastoupit na katedru a já jsem tuto nabídku přijal, protože v té době již pro mě byla práce vysokoškolského pedagoga jasnou prioritou. Pokud jde o práci s technikou, tak mne vždy přitahovala a moje pedagogická i vědecká činnost nakonec o ničem jiném než o technice není, vždyť mojí odborností je vojenská technika.

Co děláte ve volném čase?

Rád sportuji, snažím se několikrát týdně zajít do posilovny, převážně ráno před zaměstnáním. Když je pěkné počasí, tak se rád projedu na kole. Dále mám rád turistiku a to i vysokohorskou například v Tatrách nebo v Alpách, ale pouze tam, kde si vystačím jen s dobrými botami. Ze zimních sportů dávám přednost běhům. Podle sněhových podmínek buď v Jeseníkách, nebo na Vysočině.

Ptala se: des. Markéta Pilná

Na téma Bílé knihy o obraně

Bílá kniha o obraně vychází z programového prohlášení vlády. Hodnotí reálný stav v ozbrojených silách a navrhuje opatření ke zlepšení fungování resortu. Na přípravě dokumentu, který má 168 stran, pracoval od září loňského roku patnáctičlenný tým resortních i civilních odborníků pod vedením prvního náměstka ministra obrany Jiřího Šedivého. Navrhuje řadu opatření, která je nutné přijmout, aby zůstal resort obrany životaschopný. Bílou knihu o obraně schválila vláda 18. května 2011. A protože se dotýká také Univerzity obrany, chtěli bychom jí věnovat prostor také na stránkách našeho časopisu. V tomto čísle přinášíme první příspěvky.

Bílá kniha jako materiál, který udává směr

Bílou knihu o obraně České republiky (dále jen BKO) považují za zásadní dokument poslední doby. V prvé řadě jej však vnímám jako nezbytnou reakci na situaci v resortu Ministerstva obrany a následně i na objektivní podmínky dané ekonomickou krizí a situací v České republice. Ve své podstatě jen urychluje kroky, které by díky všeobecným podmínkám tak jako tak nastaly v delším časovém horizontu.

Slabou stránku BKO spatřuji v tom, že není adekvátně kryta zdrojovým rámcem, který je dlouhodobě garantován politickou reprezentací a vládou ČR. Nehovoří o nezbytných transformačních nákladech na dosažení požadovaného stavu a vlastně vytváří nejasný prostor pro přepokládanou diskusi o deklarovaných schopnostech v případě dalších očekávaných finančních restrikcí.

Bílá kniha o obraně jako koncepční dokument, který nahlíží za rámec dnes zjevného, nemůže být dle mého názoru vnímána s přehnaným očekáváním. Tj. jako dokument poskytující vyčerpávající odpovědi na všechny otázky. Z tohoto pohledu na ni nepohlížím jako na „článek víry“, ale jako na materiál, který udává směr, jímž je žádoucí dále jít. Předpokládám, že BKO bude v jednotlivých oblastech dále promyšleně a realisticky rozpracována a následně důsledně a systémově realizována. Současně dodávám, že náhodně dosažené výsledky nemohou být

v budoucnu vydávány za výsledky promyšleného přístupu k naplňování závěrů BKO, včetně deklarace virtuální schopnosti její realizace.

Budoucnost a další vnímání BKO budou tedy dány schopností a způsobem jejího naplnění. Pokud se BKO stane jen jedním z nenaplněných dokumentů, které nás v minulosti oslovily, může prohloubit zklamání z další promarněné naděje. V ideálním případě však může být pokračováním nezbytných reforem, modernizací přístupů a potřebných transformací.

Ve vztahu k Univerzitě obrany BKO ukončuje neblahé diskuse nad odpovědní na nikým nevyřčené otázky o základní existenci Univerzity obrany. V míře podrobností dané pojetím BKO stanovuje pro Univerzitu obrany relativně jasné úkoly a vytváří základní předpoklady pro její další existenci a rozvoj. Tím určujícím pro další směřování naší univerzity však bude Koncepce přípravy personálu resortu MO, která konkrétně rozpracuje závěry BKO do realizačního pojetí. Koncepce přípravy personálu resortu MO ve fázi přípravy zohledňuje následující východiska:

- BKO, zejména kapitola 6 Kompetentní a motivovaní lidé ve vztahu k části 7.20 Udržitelnost schopností ozbrojených sil ČR,
- analýzu soustavy pro přípravu personálu resortu MO,
- a řízené rozhovory s vybranými funkcionáři resortu MO.

Tato východiska již dnes umožňují stanovit přístupy ke zpracování koncepce,

omezující podmínky a určit priority přípravy personálu resortu Ministerstva obrany. Z dosud provedeného však zcela jednoznačně vyplývá požadavek provést v systému přípravy personálu resortu MO jako celku takové změny, které povedou k zásadním úsporám. Jsou diskutována konkrétní opatření umožňující dosáhnout okamžité úspory, ale především opatření, která dovolí dosahovat větších úspor v delším časovém horizontu a to i včetně identifikace potřebných transformačních nákladů.

Závěrem chci zdůraznit, že veškerá opatření Koncepce přípravy personálu resortu MO, která jsou připravována zpracovatelskou skupinou, jejímž jsem členem, jsou posuzována zejména k dlouhodobému udržení klíčových schopností UO jako školy univerzitního typu. V tom spatřuji náš ÚKOL, naši ZPŮSOBILOST a naši PŘÍLEŽITOST, vyžadující jasnou ROZVAHU, ODVAHU a REÁLNÉ POSOUZENÍ SCHOPNOSTÍ k naplnění závěrů Bílé knihy o obraně a Koncepce přípravy personálu resortu Ministerstva obrany.

Text:
plk. prof. Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D.,
prorektor UO pro rozvoj

Plné znění Bílé knihy o obraně najdete na
<http://www.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/plne-zneni-bile-knihy-o-obrane-55515/>

Kariérové kurzy důstojníků resortu Ministerstva obrany jako součást celoživotního učení zaměřeného na profesní přípravu

Bílá kniha o obraně, ve své části „příprava personálu“, uvádí: „*Systém individuální přípravy personálu je založen na soustavě celoživotního vzdělávání tvořeného akreditovaným vzděláváním a profesní přípravou. Profesní příprava představuje systém kariérových a odborných kurzů.*“

Na první pohled toto vyjádření nevyvolá v nezasečeném čtenáři dojem, že by mělo dojít k nějaké zásadní změně v kariérové přípravě důstojníků ozbrojených sil České republiky. Odborník v oblasti přípravy personálu resortu Ministerstva obrany ale tyto změny vnímá a vyvozuje důsledky vyžadující provedení změn v kariérových a odborných kurzech pro důstojníky. Univerzita obrany, co by následník Vojenské akademie v Brně, má dlouhodobou tradici v další profesní přípravě důstojnického sboru. V dnešní době zabezpečuje kariérové vzdělávání důstojníků Katedra celoživotního vzdělávání Fakulty ekonomiky a managementu.

Kariérové kurzy pro důstojníky ozbrojených sil České republiky jsou dlouhodobě realizovány ve dvou typech kurzů, a to v Kurzu pro vyšší důstojníky a v Kurzu Generálního štábu. Tyto dva typy kurzů prochází neustálou změnou a adaptací na potřeby resortu Ministerstva obrany.

Rozvoj kariérových kurzů

Rozvoj kariérových kurzů, které představují naplnění kvalifikačního požadavku pro obsazení konkrétních typových pozic ve struktuře resortu obrany, probíhal v souladu se střednědobou koncepcí vzdělávání v resortu Ministerstva obrany 2005 – 2011. V návaznosti na Bílou knihu o obraně se již od roku 2010 připravuje nová střednědobá koncepce přípravy personálu resortu Ministerstva obrany, která bude zahrnovat také kolektivní přípravu, individuální přípravu u útvarů a zařízení, souhrnně řečeno – celoživotní „pro-

fesní“ učení v průběhu kariéry vojáka. Střednědobá koncepce vzdělávání dala profesní přípravě důstojníků v kariérových kurzech rámec v systému vzdělávání příslušníků resortu Ministerstva obrany. Obsah a forma kurzů se řídila Dlouhodobou vizí resortu Ministerstva obrany (2008) a Směrnicí pro plánování činnosti a rozvoje resortu Ministerstva obrany (2008 – 2014, 2012 – 2016).

Obsah kariérového vzdělávání

Dlouhodobá vize rozvoje resortu Ministerstva stanovila jednoznačný úkol pro obsah kariérového vzdělávání důstojnického sboru v tom, že ozbrojené síly musí být mimo jiné interoperabilní se spojenci v operační oblasti a v oblasti procedur, a to na všech úrovních. Znamená to, že standardy NATO a Evropské unie se staly základní studijní normou, podle které probíhá příprava v kariérových kurzech. Další vymezení přípravy důstojníků v kariérových kurzech je dáno cílem „...budovat nasaditelnou velitelskou strukturu pro velení v operacích do úrovně brigádního úkolového uskupení se schopností velet také mezinárodním silám“. I když úkolem vzdělávání příslušníků resortu Ministerstva obrany má být koncipováno tak, aby umožnilo i následné uplatnění na trhu práce po skončení vojenské kariéry, tak pro další vzdělávání personálu, včetně kariérových kurzů, bylo stanoveno, že se musí jednat o proces spjatý s kariérním řádem a systematizací funkcí. Jinými slovy to pro obsah kariérových kurzů znamená připravovat důstojníky tak, aby byli způsobilí zastávat konkrétní funkce.

Abyste kariérové kurzy připravily důstojníky na splnění cílů a priorit resortu uvedených ve Směrnicí pro plánování činnosti a rozvoje resortu Ministerstva obrany, byl obsah kariérových kurzů každoročně upravován a aktualizován.

Motto:

Budoucí náčelník Generálního štábu AČR v roce 2030 a jeho zástupci jsou již nyní v činné službě v hodnostech poručíků a kapitánů. Budoucí velitelé brigád, hlavní funkcionáři velitelství, odborů a sekci Generálního štábu nyní studují na Univerzitě obrany. Jinými slovy, příprava důstojníků, kteří budou řídit operační použití a rozvoj ozbrojených sil České republiky v roce 2030, již začala.

parafrázováno, Joint Operating Environment 2030 United States Joint Forces Command

Změny ve formě i obsahu KVD

Největší slabinou, a přiznejme si i selháním systému vzdělávání, byla reálná schopnost kapacitně zabezpečit potřebu resortu obrany v kariérním vzdělávání vyšších důstojníků. V důsledku nízké kapacity kurzů pro vyšší důstojníky, v důsledku neochoty vysílat důstojníky do tohoto kurzu ze strany velitelských orgánů, a také v důsledku reorganizačních změn, narostl průběžný deficit v naplnění kvalifikačního požadavku na více jak 500 důstojníků. Při tehdejší kapacitě vyřadit 30 důstojníků z kurzu pro vyšší důstojníky ročně by nebylo možné deficit odstranit a naopak by se deficit neustále zvyšoval. Proto došlo v tomto roce k radikální změně ve formě i obsahu kurzu pro vyšší důstojníky. Kurz byl časově zkrácen na 4 měsíce v prezenční formě (obsahová forma zůstala zachována) a zavedena byla distanční desetiměsíční forma. Při současném běhu a naplnění obou dvou forem studia se zvýší kapacita na 70 důstojníků vyřazených v akademickém roce. Jedná se o pilotní projekt KVD a to jak v prezenční i distanční formě. Navíc zkrácená forma KVD umožňuje jeho provedení 2x v průběhu roku. Toto opatření je krajní a předpokládá se jeho trvání v následujících

3 až 4 letech. Poté by mělo dojít k postupnému prodloužení kurzu KVD a rozšíření jeho obsahu.

Kurz Generálního štábu

Vedle kurzu pro vyšší důstojníky připravuje Univerzita obrany také důstojníky, kteří

Generálního štábu, než budou jmenováni do vyšší důstojnické hodnosti, respektive zařazeni na funkci s předepsaným kvalifikačním požadavkem. Na druhé straně naplnění těchto principů povede k tomu, že do kurzů pro vyšší důstojníky budou nastupovat důstojníci

Rok	Počet KvPo dle TP ¹	Počet splňující KvPo	Počet nesplňující KvPo ²	Rozdíl mezi TP a počtem splňující KvPo	Předpokládaný počet absolventů dle požadovaných míst v KVD ³	Skutečný počet absolventů	Délka studia v měs.
1	2	3	4	5	6	7	8
2007 ⁴	NA	1816	723	NA	60	145	4 ⁵
2008	2776	2233	15	543	60	118	4
2009	2776	2299	17	477	150	52	10
2010	2742	2111	107	631	63	0	10 ⁶
2011	2452	1942	96	510	25	28 ⁷	7

¹Sloupec 2-4 vychází ze statistických údajů ke konci předchozího roku, které by měly být zdrojem pro stanovení počtu důstojníků, kteří by měli absolvovat KVD

²V počtech nejsou započteny osoby ze zakryté části Vojenského zpravodajství, VZP v dispozicích, studenti v zahraničí RePP a účastníci kurzů v zahraničí RePP; Na systemizovaných místech pro VZP s plánovaným KVD mohli být zařazeni občanští zaměstnanci

³Sloupec 6 vychází z věstníku „Sdělení Ř SPers MO: Vzdělávací aktivity v roce...“, tedy prakticky vydaná dva kalendářní roky před ukončením studia

⁴Proveden přepočtení na ekvivalent KVD = nástavbová specializace nebo atestace II. stupně + praporeční štábní kurz + praporeční velitelství kurz + brigádní štábní kurz + brigádní velitelství kurz

⁵Koncepce vzdělávání 2006-11 předpokládala KVD v délce 4 měsíce

⁶Na základě IZ pro NGŠ z 15. 11. 2007 bylo rozhodnuto, že KVD bude prodlouženo na 10 měsíců. KVD v této formě proběhl pouze v akademickém roce 2008/2009. V roce 2010 bylo rozhodnuto zkrátit kurz na 7 měsíců s realizací v akademickém roce 2010/2011. Pro akademický rok 2011/2012 se již opět počítá s KVD v délce 4 měsíce, na který by měl navazovat odborný kurz v délce 3 měsíců

⁷Předpokládaný počet absolventů dle počtu studujících

jsou předurčení pro vrcholové řídicí funkce v resortu obrany, tzv. Kurz Generálního štábu. Tradiční název kurzu již v současnosti neodpovídá obsahu, který byl v minulosti. Tento kurz připravuje důstojníky k výkonu funkcí na strategické politicko-vojenské úrovni. Méně se zaměřuje na operační umění a více je směřováno do oblasti bezpečnostní a vojenské strategie, strategického řízení resortu obrany ve vazbě na strategické řízení státu.

Směr rozvoje kariérových kurzů pro důstojníky svým způsobem reflektoval to, co je nyní prezentováno v Bílé knize o obraně. Bílá kniha o obraně, ve své části Příprava personálu, uvádí principy, které budou mít zásadní dopad na organizaci profesní přípravy důstojnického sboru ozbrojených sil České republiky. Většina z těchto principů se promítne do kariérového řádu a pro Univerzitu obrany tím vzniknou nové podmínky, se kterými se bude muset umět vyrovnat. Některé principy ale budou znamenat pro Univerzitu obrany úkol, který bude muset splnit.

Motivační faktor pro další profesní přípravu

Podmínky pro další kariérové vzdělávání důstojníků zásadně změny principy, podle kterých bude voják služebně zařazen na místo po splnění kvalifikačních předpokladů, a kdy důraz bude kladen na vůli a ochotu vojáka se připravovat. Naplnění těchto principů se projevuje v tom, že důstojníci budou muset nejdříve absolvovat Kurz pro vyšší důstojníky a Kurz

v hodnostech kapitánů a ne ve škále hodnosti od kapitánů až po podplukovníky jako dnes. Vedle toho bude hrát velkou roli motivační faktor pro další profesní přípravu spočívající na vůli a ochotě důstojníka pokračovat v kariéře. Mohou nastat podmínky, kdy při současném trendu obměny vyšších důstojníků v hodnostech majorů na funkcích dojde k převisu poptávky po kariérovém kurzu a bude nutné zavést přijímací řízení do Kurzů pro vyšší důstojníky.

Trend ve struktuře hodnostních sborů

Trend ve struktuře hodnostních sborů prezentovaný v Bílé knize může vést ke změně podmínek pro Kurz Generálního štábu. Jestliže se výrazně sníží počet funkcí s předepsaným kvalifikačním požadavkem tohoto kurzu, za udržení současných možností vysílat přibližně 6 důstojníků ročně do obdobných kurzů v zahraničí (USA, VBR, Francie, Německo), tak zanikne potřeba otevřít tento kurz v ČR každý rok.

Distanční formy vzdělávání

Bílá kniha o obraně také uvádí, že jsou v přípravě personálu resortu více využívány metody distančního vzdělávání. Toto konstatování představuje pro celý vzdělávací systém úkol, který je nutné splnit. Příprava vojáků, přestože je to jeden z hlavních úkolů Armády České republiky, je velmi nákladná. Ročně absolvují vojáci akreditované vzdělávání, kariérní

i odborné kurzy ve vzdělávacích a výcvikových institucích resortu tisíce vojáků, někteří z nich i několik aktiv v daném roce. Každý den, který voják stráví v nějaké z forem přípravy, představuje pro resort náklady a voják přitom nevykonává svoji funkci a není operačně použitelný. Při současných rozpočtových restrikcích neumožňujících cílovou naplněnost, je každá dočasná nepřítomnost vojáků na pracovišti o to citelnější. Zavedení moderních distančních forem je cestou, jak zajistit dostatečně kvalitní a dostupnou profesní přípravu vojáků. Na druhé straně distanční formy vzdělávání kladou zvýšené nároky na studující, protože předpokládají studium při zaměstnání, tedy mimo běžnou pracovní dobu. Katedra celoživotního vzdělávání připravuje od roku 2010 distanční formu Kurzu pro vyšší důstojníky, která bude využívat moderních informačních technologií, které umožní částečně nahradit prostředí učebny za prostředí obdobné sociální síti na internetu založené na technologii Moodle. Tento kurz bude plným ekvivalentem 4 měsíčního prezenčního kurzu pro vyšší důstojníky. Aby byl naplněn stanovený obsah a rozsah studia, představovaného hodinovou studijní zátěží, je kurz desetiměsíční a předpokládá, že student bude věnovat průměrně 15 hodin týdně studiu.

Distanční kurz pro vyšší důstojníky je jen jedním z příkladů využití distančních forem při profesní přípravě důstojníků. Další formy jsou již dnes využívány v odborných kurzech, kdy část přípravy je vedena distanční formou, což umožňuje zkrátit dobu, kterou důstojník stráví mimo své pracoviště.

Další vzdělávání jako služba

Rychlost vývoje změn v operačním prostředí a s tím spojené časté změny v koordinaci s ostatními nástroji moci státu, Aliance a Evropské unie, vyžadují stále intenzivnější a kvalitativně jinou přípravu důstojnického sboru. Další vzdělávání důstojnického sboru bude hrát stále významnější roli v systému přípravy vojáků ozbrojených sil České republiky. Počáteční vojenská příprava nepřipraví vojáka na jeho celou kariéru a intenzita nasazení vojáků v operacích bude klást překážky pro systémovou a dlouhodobou cílenou přípravu vojáků u útvarů a zařízení. Proto je a bude nutné v dlouhodobém horizontu rozvíjet systém, obsah a formy dalšího vzdělávání, specificky profesní přípravy, jako službu, která bude podporovat kariérní řád. Další vzdělávání musí být službou, která se přizpůsobí potřebám a podmínkám útvarů a zařízení resortu obrany, ale která nebude kopírovat praxi u vojsk, ale bude napomáhat praxi u vojsk zlepšovat na základě aktuálních zkušeností nejen Armády České republiky, ale také zkušeností našich spojenců. Katedra celoživotního vzdělávání tak nově připravovaným Kurzem Generálního štábu a Kurzy pro vyšší důstojníky jak 4měsíční formou, tak i distanční formou reflektuje na aktuální potřeby resortu obrany vyjádřené v současných koncepčních dokumentech.

Text: plk. gšt. v.v. Ing. Pavel Žůna, MSS., vedoucí Katedry celoživotního vzdělávání

Ceny rektora za vědeckou práci předány

Ve středu 20. dubna 2011 se uskutečnilo v pořadí již třiatřicáté řádné zasedání Vědecké rady Univerzity obrany. První část jednání tohoto samosprávného akademického orgánu s působností zejména v oblasti vědecké, výzkumné a další tvůrčí činnosti univerzity probíhala v slavnostním duchu. Předseda vědecké rady prof. Ing. Rudolf Urban, CSc. předal jmenovací dekrety novým členům vědecké rady a dvěma pracovníkům Univerzity obrany cenu rektora za vědeckou práci.

Novými členy Vědecké rady Univerzity obrany se stali Ing. Vladimír Karaffa, CSc., ředitel Sekce personální – personální ředitel MO, a doc. MUDr. Pavel Boštík, Ph.D. z Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany.

Rektor Univerzity obrany prof. Rudolf Urban předal Cenu rektora za vědeckou práci v roce 2010 prof. Ing. Daliboru Biolkovi, CSc., z Katedry elektrotechniky Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany za významné výsledky s mezinárodními ohlasy v oblasti výzkumu, modelování a vývoje aplikací mikroelektronických obvodů a nanosoučástek typu memristor. Tuto cenu rovněž získal doc. Ing.

Kamil Kuča, Ph.D., z Centra pokročilých studií Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany za vynikající úspěchy ve vědecko-odborné činnosti a excelentní publikační činnost v oblasti toxikologie, za něhož toto významné ocenění převzal prof. MUDr. Jiří Kassa, CSc., vedoucí Katedry toxikologie z téže fakulty.

Hlavním obsahem jednání vědecké rady poté byla tři řízení ke jmenování profesorem, a to s doc. RNDr. Rudolfem Štětinou, CSc., z Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany v oboru Toxikologie, doc. MUDr. Pavlem Boštíkem, Ph.D., z Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany v oboru Lékařská mikrobiologie a plukovníkem doc.

MUDr. Romanem Chlábkem, Ph.D., z Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany v oboru Hygiena, preventivní lékařství a epidemiologie.

Všichni tři uchazeči ve svých vystoupeních přesvědčivým způsobem prokázali svoji vědecko-odbornou a pedagogickou erudici a na základě tajného hlasování vědecké rady a v souladu se zněním § 74, odst. 6 zákona č. 111/98 Sb. o vysokých školách bude prezidentu republiky cestou ministra obrany ČR předložen návrh na jejich jmenování profesorem.

Text: Ing. Milan Hanousek, Ph.D.
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Přednáška na téma elektrických strojů

Univerzita obrany v Brně přivítala na své půdě Ing. Vladimíra Kindla a Ing. Romana Pechánka z Katedry elektromechaniky a výkonové elektroniky Západočeské univerzity v Plzni.

Hosté přijeli na pozvání doc. Ing. Jana Leuchtera, Ph.D., z Katedry elektrotechniky seznámit naše studenty navazujícího magisterského studia v rámci předmětu Výkonové

polovodičové měniče s moderní metodou analýzy a návrhu elektrických strojů. Jejich přednáška ji demonstrovala na příkladu řešení konkrétního elektromotoru o výkonu 250 kW pro uhelný mlýn elektrárny a byla pěknou ukázkou důsledné inženýrské práce, při níž bylo nutné skloubit nejen elektrický, mechanický a tepelný návrh a aspekty chlazení i životnosti stroje, ale také řídit kooperaci mezi katedrou, výrobním podnikem (včetně jeho zkušebny) a zákazníkem. Mezi studenty a učiteli Katedry elektrotechniky a Katedry leteckých elektrotechnických systémů tak vnesli atmosféru konstrukční činnosti a technické realizace. Také poukázali na úskalí, jakým se musí návrhářský tým dokázat vyhnout. Jako kuriozitu zmínili případ dodávky nového elektromotoru pro metro v indickém Dillí: v několika dnech po instalaci a začátku používání se nový motor přehřál a musel jít do opravy. Proč? Jeho důmyslný chladičový systém se v místních podmínkách ucpal všude přítomnými odpadky. Poučení: při návrhu elektrických strojů se musejí respektovat také místní zvláštnosti.

Důkazem toho, že přednáška byla pro studenty i učitele zajímavá, byly četné dotazy. Jeden z nich směřoval k

možností použití supravodivých materiálů v oboru elektrických pohonů k dosažení jejich vyšší účinnosti a tím i úspory na hmotnosti a rozměrech. V diskusi se ukázala erudovanost našich studentů a jejich schopnost orientovat se ve velmi speciální přednesené problematice. Poznali jsme také, že Katedra elektromechaniky a výkonové elektroniky Západočeské univerzity v Plzni nemá pouze ambice předávat svým studentům kvanta teoretických znalostí, ale že jejím cílem je uvést studenty do praktických řešení a realizací s využitím moderních 2-D i 3-D metod a přitom poukázat i na záležitost návrhu a konstrukce elektrického stroje.

Ve druhé části pobytu naší návštěvy byli hosté uvedeni do laboratoří Fakulty vojenských technologií včetně laboratoří Katedry letecké a raketové techniky, kde díky pplk. Ing. Slavomíru Medovi, Ph.D., a pplk. Ing. Michalu Dubovi, Ph.D., absolvovali velmi zajímavou ukázkou. Setkání s hosty Ing. Vladimírem Kindlem a Ing. Romanem Pechánkou na Univerzitě obrany bylo velmi příjemné a oboustranně užitečné. Do budoucna lze doufat, že spolupráce našich pracovišť se bude dále vzájemně prohlubovat.

Text a foto: doc. Ing. Jan Leuchter, Ph.D.

Sdružení UDeMAG na FVT bilancuje

Dne 12. dubna 2010 bylo založeno sdružení uživatelů systému MATLAB® na Fakultě vojenských technologií Univerzity obrany, vystupující pod zkratkou UDeMAG. Hlavním cílem bylo sdružit uživatele systému, který je ve světě nepsaným standardem pro (nejen) technické výpočty, simulace, programování, měření, podporu hardware apod.

Sdružení učitelů, studentů a dalších zájemců na platformě MATLAB skýtá potenciál tvořit expertní skupiny napříč obory, podporu v oblastech vědecké práce a publikování, vlastní obohacování ve formě školení a workshopů atd. Na Univerzitě obrany je v současné době provozována školní multilicence, takže MATLAB je dostupný také pro studenty v rámci

studentské tvůrčí činnosti, bakalářských, diplomových a disertačních prací. Některé katedry provozují navíc vlastní nesítové licence.

Rok činnosti sdružení je možné shrnout v těchto číslech: počet členů 8, kvalitních publikací pod hlavičkou UDeMAG rovněž 8. Dále byla vytvořena dočasná webová stránka na <http://user.unob.cz/zaplatilek/matlab.htm>, kde jsou všechny potřebné informace.

Jako správci sdružení cítíme na jedné straně chuť členů ke společné práci, na druhé straně dosti silnou rezistenci k novým věcem. Podobná sdružení existují všude ve světě se silným tahem na branku v podobě vědy, publikací, vědeckých skupin při řešení konkrétních projektů a to i komerčních. Prodejce systému MATLAB v ČR, firma HUMUSOFT Praha,

s.r.o., pořádá nyní s dvouletou periodou mezinárodní vědeckou konferenci.

Naším přáním je prosadit tento ojedinělý software více do výuky a pokusit se o spolupráci. Tato snaha o propagaci je také podpořena několika publikacemi. Rádi bychom vyzvali další zájemce, aby vstoupili do sdružení. Žádné formální překážky v tom nebrání. Je to naše sdružení o nás a pro nás. V blízké budoucnosti bychom rádi zřídili anglickou verzi webových stránek. Máme již také náměty na pracovní workshop. Uvidíme dále a to podle našeho zájmu investovat do společné věci. Věřím, že je možné, aby vědecká práce na Fakultě vojenských technologií byla více, než jen honbou za body do RIV.

**Text: doc. Ing. Karel Zaplatílek, Ph.D.,
Katedra elektrotechniky**

MATLAB® je registrovanou ochrannou známkou společnosti The MathWorks, Inc.

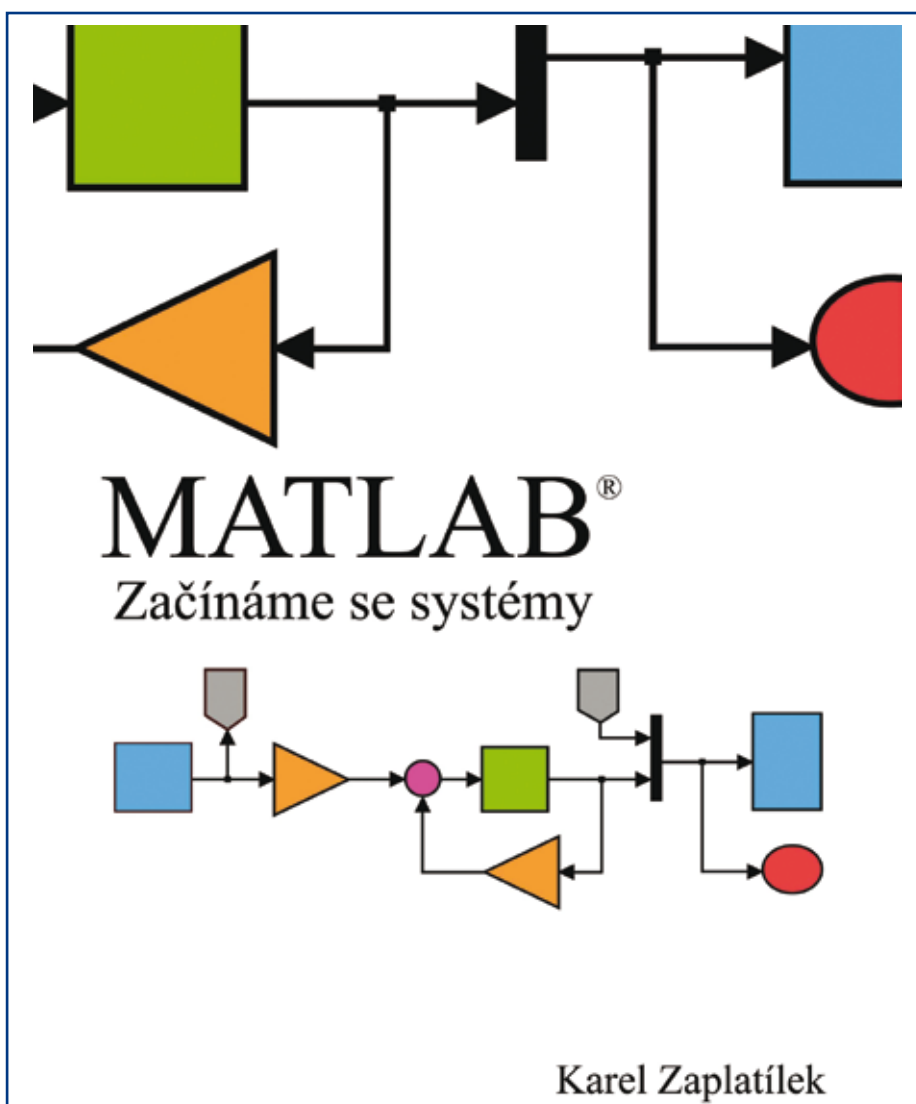
Nová publikace o systému MATLAB

Na Katedře elektrotechniky se dlouhou dobu zabývám vývojem aplikací v prostředích MATLAB®&Simulink®. Jako fandové systému s dlouholetou učitelskou a odbornou praxí jsme s kolegou, Ing. Bohuslavem Doňarem, CSc., dosud vydali tři monografie v nakladatelství BEN-technická literatura Praha (více na www.ben.cz). V současné době vychází v nakladatelství Tribun EU, s.r.o., v pořadí čtvrtá kniha s názvem „MATLAB: Začínáme se systémy“. Na asi 220 stranách nalezne čtenář-uživatel MATLAB mnoho témat, souvisejících se systémy. Kniha obsahuje základy teorie, podpořené řadou praktických příkladů a aplikací. Na systémy je nahlíženo z mnoha stran od návrhu, přes analýzu a optimalizaci až k identifikaci a realizaci (implementaci). Součástí knihy je kapitola, věnovaná systému Simulink. Publikace je dostupná, mimo jiné, na internetu přes portál www.knihovnicka.cz.

Text a foto: doc. Ing. Karel Zaplatílek, Ph.D.

MATLAB® a Simulink® jsou registrovanými ochrannými známkami společnosti The MathWorks, Inc

*Listy Univerzity
obranu najdete
na www.unob.cz*

Svou prací si získala respekt

Majorka PharmDr. Jana Žďárová Karasová, Ph.D. patří do nastupující nové generace vynikajících vědeckých pracovníků Vojenské zdravotnické služby. Po studiu farmacie na Fakultě vojenského zdravotnictví Univerzity obrany (FVZ UO) nastoupila na doktorské studium v oboru toxikologie, které úspěšně ukončila v roce 2010.

Během něj se stihla zařadit mezi své starší a úspěšnější kolegy kvalitou své vědecké práce, která byla ohodnocena i významným počtem citací v zahraničních impaktovaných časopisech.

V průběhu postgraduálního studia se stala hlavní řešitelkou dvou grantů, grantu Ministerstva obrany číslo OVUOFVZ200811 a grantu Interní grantové agentury Ministerstva zdravotnictví číslo NS/9748-3.

Úzce spolupracuje také s dalšími kolegy, zabývajícími se oblastí toxikologie na Fakultě

vojenského zdravotnictví, o čemž svědčí její další zapojení do dvou výzkumných záměrů a čtyř dalších grantů. Mezi tyto neméně úspěšné kolegy patří také PharmDr. Kamil Musilek Ph.D., mjr. RNDr. Miroslav Pohanka Ph.D., a pplk. PharmDr. Daniel Jun Ph.D.

Mjr. PharmDr. Jana Žďárová Karasová Ph.D., se ve své práci zabývá zejména farmakokinetikou reaktivátorů acetylcholinesterasy se zaměřením na prostup těchto látek přes hematoencefalickou bariéru. Svou prací doplňuje a rozšiřuje spektrum výsledků výše uvedené vědecké skupiny. Získané výsledky je možno dále využít pro další účely nejen ve vojenské, ale i civilní sféře.

K řešení uvedené problematiky zavedla v průběhu postgraduálního studia nové metody vhodné k tomuto účelu, a to in vitro predikční metodu vhodnou k odhadu pasivního transportu přes hematoencefalickou bariéru, dále pak přímou metodu stanovení koncentrací reaktivátorů acetylcholinesterasy v plasmě a mozkové tkáni. Výsledky získané v průběhu řešení postgraduálního studia byly publikovány v mnoha recenzovaných časopisech či časopisech s impakt faktorem. V současné době se jedná o 11 prvoautorských a 35 spoluautorských článků v odborných periodících.

Důkazem toho, že je její práce ceněna nejen v odborných kruzích zdravotnické služby AČR, ale i na poli mezinárodní vědy, svědčí míra citací, které mjr. PharmDr. Jana Žďárová Karasová, Ph.D., dosáhla. Citační „H“ index podle Web of Science má v současné době hodnotu 7. Jmenovaná je zároveň odborníkem v oblasti toxikologie poradního týmu v rámci rotace NRF (NATO) pro roky 2010-2011.

Autorka se také podílí na akademickém životě Univerzity obrany. Byla zvolena jak do akademického senátu Fakulty vojenského zdravotnictví, tak i samotného senátu Univerzity obrany. Účastní se výročních sjezdů Rady vysokých škol, kde byla rovněž zvolena do jednoho z výborů.

V roce 2010 byla vybrána do mezinárodní databáze Madison Who is Who, začátkem roku 2011 byla nominována na Cenu děkana Fakulty vojenského zdravotnictví za vědu a zároveň byla navržena na Cenu primátora města Hradce Králové, kde se dostala až do nejužšího výběru. Svou prací si získala respekt vedoucích pracovníků fakulty a buduje si pevnou pozici na poli nejen české, ale i mezinárodní vědy.

**Text: doc. Ing. Kamil Kuča, Ph.D.,
proděkan pro vědeckou činnost
FVZ UO v Hradci Králové**

Vzpomínka na Univerzitu obrany

Na Univerzitě obrany působí mnoho pedagogů i vojenských zaměstnanců. Několik je i takových, kteří zde pracovali před léty a kteří na Univerzitu obrany dnes už jen vzpomínají. Jedním z nich je i Mgr. Milan Šlosr. Jak on vzpomíná na časy, kdy měl kolem sebe převážně vojáky?

Kdy jste působil na Univerzitě obrany a jaký předmět jste zde učil?

Na tehdejší Vojenské akademii Antonína Zápotockého (VAAZ) jsem působil v letech 1985–1986. Do pracovního poměru jsem nastoupil na základě konkurzu. Působil jsem na Katedře tělesné výchovy a sportu ve funkci odborného asistenta. Byl jsem zaměstnán jako civilní pracovník.

Jaký jste měl k Univerzitě obrany vztah během té doby?

Velice dobrý. Náplň práce mi velice vyhovovala a technické zabezpečení pro výuku tělesné výchovy bylo na vysoké úrovni.

Jak vzpomínáte na studenty a kolektiv?

Jelikož studenti byli vojáci, výuka probíhala bezproblémově. V oblasti kolektivu pracovníků katedry pod vedením plukovníka Jiříka jsem nepočítal žádné problémy. Do kolektivu jsem zapadl velmi dobře a kolegové mi pomáhali zapracovat se do problematiky výuky vojenské tělesné výchovy. Mimochodem, naposledy jsem se viděl s některými kolegy před pěti lety.

Koho si nejvíce pamatujete?

Nejvíce učitele – vojáky z povolání: Vratislava Pižla, Oldřicha Košíčka, Miroslava Štípka, Zdeňka Brtníka, Zdeňka Dohnala. Z civilních zaměstnanců učitele Jana Migdaua, Františka Dočkala, Zdeňka Velebu...

Jaké vzpomínky máte na Univerzitu obrany, respektive tehdejší vojenskou akademii?

Na svůj pobyt zde mám kladné vzpomínky, především na kolektiv, ve kterém jsem působil. Nepříjemná záležitost, která mě poznamenala na celý život, byl můj nedobrovolný odchod z vojenské akademie.

Proč jste odtud odešel?

V roce 1986 došlo k emigraci v naší rodině (setra mě ženy s mužem a dětmi odjeli do Kanady). Byl jsem donucen podat si vlastní návrh na rozvázání pracovního poměru. Pokud bych tak neučinil, bylo mi vyhrožováno, že mě z VAAZ stejně vyhodí, a potom až budu propuštěn, nebudu smět vůbec nikdy učit. Tohoto tlaku jsem podlehl.

Kde nyní působíte?

S přičiněním některých kolegů (Miroslav Štípek) jsem na Gymnáziu v Třebíči.

Ptala se: des. Jiřina Polcrová

Univerzita obrany se prezentovala na Bahnech

V sobotu 18. června 2011 ve vojenském výcvikovém prostoru Brdy u Strašic na Rokycansku, proběhl již 22. ročník velkolepé akce pod názvem: „Den pozemního vojska Bahna 2011“.

Pořadatelé, jimiž byli Armáda České republiky spolu s Muzeem na demarkační linii, Československou obcí legionářskou, složkami integrovaného záchranného systému, kluby vojenské historie a Policií České republiky, si připravili pro diváky velmi zajímavou a pouťovou podívanou.

I přes nepříznivé počasí se této, již tradiční akce zúčastnilo na téměř 50 tisíc zájemců, kteří zůstávají věrni vojenské tematice. A o tom, že k vidění toho bylo opravdu spoustu, svědčí bohatý program, který zahrnoval nejen ukázkou z výcviku našich vojáků při vedení boje proti základně teroristů, za podpory dělostřelectva a letectva, ale i exhibice zahraničních armád, zejména vojáků rakouského Bundesheeru, kteří dokázali zaujmout diváky výkonem svého mechanizovaného družstva.

Na své si přišli samozřejmě i fandové his-

torie, kteří měli tu možnost vrátit se zpět v dějinách do období 1. a 2. světové války a připomenout si tak za pomoci členů vojenských historických klubů naši minulost. Proběhly dvě dynamické historické ukázky pod názvem: „Na Demarkační linii 1945 a Československé Legie v Itálii 1918“.

Na této znamenité přehlídce nechyběla

s a m o z ř e j m ě ani Univerzita obrany, která zde nabízela možnosti studia na jednotlivých fakultách. Zájemci o studium tak měli příležitost dozvědět se přímo z úst našich studentů podmínky přijímacího řízení, ale také třeba poznatky a zkušenosti spojené se studiem. Lze říci, že o stánek

Univerzity obrany byl opravdu velký zájem a naši poradci tak byli neustále zahrnováni dotazy, na které dokázali téměř vždy profesionálně odpovědět a tazatelům tak poskytl co nejpodrobnější informace.

Text a foto: kpt. Ing. Roman Hanzlík, Ph.D.

Mezinárodní česko-slovenské cvičení BŘEZINA 2011

Reciproční cvičení BŘEZINA (pořádané v Česku) a ALPE (pořádané ve Slovinsku), mezi Univerzitou obrany v Brně a Důstojnickou školou v Mariboru má již dlouholetou tradici. Letošního ročníku cvičení BŘEZINA se v době od 17. do 23. dubna zúčastnilo 30 příslušníků Šoly za častníke (z toho 3 velitelé a 27 kadetů). První dva dny cvičení byly zaměřeny na zvládnutí vybraných prvků speciální tělesné přípravy – vojenského lezení a vojenského plavání, na vojenskou topografii a na zvýšení a prověření fyzické připravenosti českých studentů a slovenských kadetů.

Za českou stranu se cvičení zúčastnilo 18 studentů 2. ročníku studijních modulů velitel mechanizovaných a tankových jednotek, velitel průzkumných jednotek a management informačních zdrojů.

V pondělí dopoledne (18. 4.) byl proveden krátký úvodní brífink k přivítání slovenských kadetů, seznámení s historií, strukturou a posláním Univerzity obrany, Fakulty ekonomiky a managementu a Katedry vojenského managementu a taktiky (K-110), která cvičení garantuje. Součástí úvodního brífinku bylo seznámení se s programem cvičení. Ve zbytku dopoledne proběhl pod řízením pedagogů Centra tělesné výchovy a sportu UO výcvik na lezeckém treňažě-

ru Jakub. V odpoledních hodinách proběhl pod vedením Ing. Jana Lidmily (K-110) orientační závod smíšených česko-slovenských hlídek v okolí Brněnské přehrady.

Podobnou strukturu (z hlediska předmětové skladby) měl i úterek 19. 4. V dopoledních hodinách to bylo vojenské plavání, v odpoledních hodinách potom v areálu Kníniček (Brněnská přehrada) závod smíšených hlídek v netradičním triatlonu. Hlídky absolvovaly stanovené úseky na člunech, jízdou na kole a během. V úterních večerních hodinách následovalo zadání úkolu pro praktický výcvik v terénu a jeho základní zplánování ve dvou smíšených četách (v každé byl vytvořen čtyřčlenný velitelský hlouček a tři družstva). Velitelé obou vytvořených čet byli čeští studenti, jako své zástupce měli určeného vždy jednoho slovenského kadeta a jednoho českého studenta. Podobně tomu bylo i v rámci družstev – velitel každého družstva byl Čech, zástupci u všech družstev byli Slovinci.

Od středy do pátku (20. - 22. 4.) byl organizován nepřetržitý výcvik ve vojenském výcvikovém prostoru Dědice u Vyškova. Nejvýznamnějšími bloky tohoto výcviku bylo překonávání překážek na bojové dráze, průzkum, rekognoskace, zaujetí, budování a zajištění prostorů rozmístění čet mimo boj, průzkum prostorů protivníka (soupeřská cvičení čet), řízení bojových vozidel a pěší hlídkování a hlídkování na vozidlech. Cvičící se seznámili s bojovou technikou (bojová vozidla BVP-2 a tank T-72) a prováděli počáteční sladění v základních taktických činnostech.

Cílem výcviku bylo dosažení základního sladění mnohonárodních týmů (družstev, čet) a prověření schopnosti plnit v těchto týmech základní taktické úkoly a činnosti. Vybrané taktické činnosti se realizovaly ve dne i v noci. Součástí výcviku byla i příprava

a konzumace stravy v polních podmínkách. Při návratu slovenských kadetů z VVP Dědice do Brna navštívili Slovinci letecké muzeum ve Vyškově.

Poslední den cvičení (sobota 23. 4.) byl věnován „kultuře“. Jeskyně Výпустek je velmi vhodným objektem pro zahraniční hosty. Snoubí se v ní historie vojenství (mladší část; tato jeskyně sloužila za druhé světové války a po ní různými vojenským organizacím a složkám) a historie jako taková. Kromě vojenských částí objektu Výпустek má tento jeskynní systém i dostatečné prostory, ve kterých je zachyceno historické hledisko vzniku a využití této jeskyně zvířaty a lidmi.

Na závěrečném shromáždění velitelů (řídících výcviku a skupin) byl projednán orientační program recipročního cvičení ALPE 2011 plánovaného na období 12. až 19. 6. 2011 ve Slovinsku.

Text: pplk. doc. Ing. Zdeněk Flasar, CSc.
Foto: archiv studentů 2. ročníku

Studenti Univerzity obrany na zkušené u bojových jednotek

Zcela jistě nebylo jednoduché rozhodování velitele 42. mechanizovaného praporu o případné účasti skupiny studentů Univerzity obrany u jeho útvaru v rámci vyvedení 4. brigády rychlého nasazení do vojenského výcvikového prostoru Hradiště v termínu od 28. března do 8. dubna 2011. Na základě teze „co se nevyzkouší, to nemůže být posuzováno a hodnoceno“ dostala šestnáctka studentů šanci se ukázat a projevit.

Deset účastníků se studentů z prvního ročníku bakalářského studia je doposud téměř nepoznamenána vojenskou odborností, protože celý 1. ročník studia na Univerzitě obrany je především zaměřen na zvládnutí všeobecně vzdělávacích předmětů. Až po 2. semestru studia jsou studenti rozřazováni do tzv. studijních modulů – velitel mechanizovaných, průzkumných, ženijních, dělostřeleckých a dalších jednotek a specializací. Jen šest z účastníků se studentů bylo v takové fázi studia, že bylo možno je zařadit v rámci cvičení na funkce, pro které by měli být předurčeni po absolvování Univerzity obrany. Ve skupině studentů byli i dva studenti magisterského studia, pět studentů Fakulty vojenských technologií a dva studenti Fakulty vojenského zdravotnictví v Hradci Králové.

Tento velký rozsah má však jednoho společného činitele – všichni jsou příslušníci dobrovolné skupiny COMMANDOS, která má na Univerzitě obrany (a dříve samostatně Vysoké vojenské škole pozemního vojska ve Vyškově) dlouholetou tradici. Jedná se o studenty, kteří v rámci svého volného času (zejména o víkendech) chtějí získat základní praktické dovednosti z zkušeností z taktických činností realizovaných v soudobých operacích. Obrovskou devizou těchto studentů je právě skutečnost, že chtějí!

Studenti byli relativně rovnoměrně zařazeni na základní funkce k mechanizovaným

rotám, minometné baterii a průzkumné četě a absolvovali se „svými“ jednotkami kompletní plánovaný výcvik, včetně vybraných prvků aeromobilních operací v zaměstnáních z taktické přípravy, střelby z ručních zbraní jednotek a bojové střelby družstev a čet.

Kromě studentů se vyvedení zúčastnili i dva pedagogové z Katedry vojenského managementu a taktiky Fakulty ekonomiky a managementu. Jednak jako velitelé skupiny studentů a jejich hodnotitelé, ale zejména jako příslušníci instituce, která má vychovávat mladé velitele v duchu soudobých a perspektivních poznatků a zkušeností z praxe. Zkušenosti z práce štábu útvaru a z přípravy, řízení a hodnocení výcviku jednotek je nezbytné přenášet do procesu přípravy studentů Univerzity obrany. Naopak, aktuální je zde možnost, spíše povinnost, aby se učitelé a další příslušníci Univerzity obrany spolupodíleli na zavádění nových poznatků do praxe vojsk, například při zavádění nové výzbroje do AČR. Proč například nevyužít kapacity příslušníků Univerzity obrany (pedagogů i studentů) při rozpracovávání zásad použití jednotek přezbrojených na KBV PANDUR apod.

Výsledek tohoto „experimentu“ bude jistě nutné hlouběji analyzovat, ale první ohlasy z obou stran – velitelů jednotek 42. mpr a studentů samotných svědčí o tom, že tato cesta získávání praktických zkušeností již v průběhu studia budoucích velitelů jednotek není špatná. Studenti byli možností účastnit se praktických zaměstnání nadšení, dostali se v rámci vyvedení k činnostem, které jsou pro jejich kamarády z Univerzity obrany něčím těžko dosažitelným, velmi si cenili vstřícného přístupu svých „krátkodobých“ spolubojovníků.

První ohlasy velitelů jednotek, u nichž byli studenti zařazeni, jsou také vesměs pozitivní. Jednoznačně nejvíce kladně byla hodnocena snaha studentů plnit úkoly co možná nejlépe. Z hlediska praktických zkušeností nemožno být logicky srovnáváni s profesionály vykonávající své funkce i několik let. Chybí jim někte-

ré praktické návyky a dovednosti potřebné pro plnohodnotné plnění bojových úkolů. Přesto všichni studenti prokázali, že předpoklady pro úspěšné začlenění se do armádních struktur po absolvování Univerzity obrany mají. Dostali šanci se otestovat. Jak s výsledky testu naloží, to už záleží jen na nich.

Text: pplk. doc. Ing. Zdeněk Flasar, CSc.

Foto: archiv 42. mechanizovaného praporu

Veni, vidi, vici nebo Commandos na soutěži Lombardia 2011

Z toho také vychází soutěžní kategorie – aktivní zálohy, italské jednotky, ostatní armádní jednotky a vojenské školy. Jako soutěž navíc se vždy hodnotí střelecká část, ve které se rozdávají individuální i skupinová ocenění.

Po loňském úspěchu skupiny Commandos, která skončila druhá v kategorii vojenských škol a 12. celkově, jsme chtěli letos s novou sestavou ve složení četař Petr Homola, četař Tomáš Mikulec, desátník Lukáš Chroumal a desátník Petr Topinka dosáhnout minimálně stejného umístění. Tomu také odpovídala příprava – ať už individuální (střelby, nákup výstroje) nebo skupinová (přesuny, poznávání techniky apod.). Prostě jsme nechtěli nic podcenit. Do příprav byl také zapojen svobodník Ondřej Hrubý, určený jako náhradník, ovšem připravený kohokoliv zastoupit.

Samotná soutěž začala v pátek 20. května ráno na blízké střelnici. Probíhaly střelby z různých pozic, z různých zbraní (útočné pušky M16/M4, FN FAL/L1A1, pistole Beretta 98 a puška Beretta RX4). Výsledky se zapisovali celému týmu a také se hodnotili výsledky jednotlivců. Poté soutěž pokračovala až večer odjezdem do 25 km vzdáleného prostoru v okolí místního letiště. Zde proběhl brífink (zvlášť italský a anglický) a po něm následovala kontrola soutěžících (ústroj – vojenská uniforma, boty vojenského typu, helma a kontrola batohů – minimální zátěž 10 kg, nicméně po nabrání všech nezbytných věcí se naše zátěž po celou dobu pohybovala mezi 25 – 30 kg) a poté hned první úkol – test na znalost bojového rozkazu. Po něm následovalo simulované vysazení z vrtulníku na letišti a první přesun k dalšímu úkolu – nočnímu průzkumu letiště. Po tomto úkolu následovali další – test z MHP, přepad objektu a rozpoznávání zbraní, reakce na IED,

rozpoznávání min, zdravotní příprava, navádění vrtulníku, volání MEDEVACu, obsazení pozorovacího stanoviště a navedení dělostřelecké palby, tiché proplížení kolem protivníka, zdolání vodního toku (plaváním, přeběhnutím a po lanech) a nakonec zajetí a výslech. Poslední disciplína se v našem podání změnila spíše v „pokus“ o výslech, neb se nám během transportu dvěma ozbrojenými strážci podařilo oba odzbrojit a za použití znalostí z oblasti MUSA-DA efektivně zlikvidovat a následně utéct ze zajetí, s čímž pořadatelé zjevně nepočítali. Touto disciplínou závod skončil a nás čekal už jen přesun do blízkého tábora, kde jsme si konečně mohli odpočinout. Také jsme mohli trochu zhodnotit průběh závodu a z GPS vyčíst celkovou trasu, která činila 39 km za 7 hodin a 15 minut „přesunového“ času. Ten den nás už čekala jen sprcha, údržba materiálu a večerní sešlost, na které byli vyhodnoceni střelci. Z našeho týmu získal stříbrný odznak četař Tomáš Mikulec a bronzový desátník Petr Topinka. To byla jen malá předzvěst následného úspěchu.

Výsledky soutěže a vyhlášení vítězů se vždy odehrávají v Itálii ve velkém stylu. Letošek nebyl výjimkou. Vyhlášení bylo spojeno

Ve dnech 20. až 22. 5. 2011 proběhl v Itálii, v okolí Milána, další ročník soutěže průzkumných hlídek „Lombardia 2011“. Za Univerzitu obrany se ho zúčastnila hlídka složená ze členů skupiny Commandos a ti plně potvrdili správnost takového výběru. Letošní „Lombardia 2011“ byla 25. výroční soutěž pořádaná italským spolkem U.N.U.C.I., tedy něco jako našimi aktivními zálohami. Soutěže, nebo spíše závodu, se vždy účastní okolo padesáti hlídek z celého světa. Letos se zúčastnili například hlídky z Finska, USA, Velké Británie či Kypru. Zaměření jednotek je různé – účastní se vojenské školy, aktivní zálohy i regulérní armádní jednotky.

s menším průvodem historickým centrem Milána, za účasti všech soutěžících, vojenské hudby, vlajkonošů a dalších italských jednotek. Ceremonie byla dlouhá a únavná, ale jakmile se přešlo k vyhlášení kategorie vojenských škol, byla všechna únava pryč. „Snad aspoň to třetí místo“, říkal jsem si. Moje naděje však po udělení třetího a druhého místa byly na bodu mrazu. „Tak nic, třeba příště,“ říkal jsem si opět v duchu. O to víc jsem nemohl uvěřit moderátorovi, který při jmenování prvního místa vyřkl slova: „University of Defence Commandos“. Radost byla neuvěřitelná. Ale nebyla poslední. Následně se ukázalo, že jsme dokonce celkově skončili na čtvrtém místě, což při faktu, že první tři týmy byly italské, tedy domácí, není vůbec špatné. Letošní ročník byl tedy pro výpravu naší školy nanejvýš úspěšný. Dva odznaky za střelbu, 1. místo v kategorii vojenských škol a 4. místo celkově. Myslím, že jsme vůbec nezklamali důvěru, kterou v nás naše škola vložila a dokázali jsme nejen sobě, ale i světu, že skupina Commandos z Univerzity Obrany je zkušený a nebezpečný soupeř.

Text a foto: čet. Petr Homola

Fourlog 2011 se vydařil

V neděli 29. dubna 2011 jsme se jako čtrnáctičlenná skupina sešli před internátem Chodská. Naším cílem byla nedaleká Vídeň, první zastávka na mezinárodním cvičení Fourlog. Další bude následovat Budapešť, neboť ti s námi a rakouskými kadety tvoří celé cvičení. Poslední ze zastávek bude naše Brno.

První den

Samotné cvičení začalo v pondělí ráno, kdy jsme utvořili šest čet složených ze všech tří národností. Poté následoval slavnostní nástup, kde se vyvěsily naše vlajky a vlajka Evropské unie. V závěru promluvil velvyslanci z univerzity. Naši univerzitu zastupoval děkan Fakulty ekonomiky a managementu plukovníka Ing. Vladan Holcner, Ph.D.

Na pořadu dne byla přednáška o rakouské univerzitě a seznámení se s mezinárodní operací, ve které budeme po zbytek cvičení působit, respektive plánovat po logistické stránce. Následovala přednáška na téma radiostanice a jejich využití. Na závěr dne pro nás byla seznamovací večere s oběma národy.

Druhý den

Další den mezinárodního cvičení probíhal v duchu praktických nácviků. Už v šest hodin jsme odjízďeli směr výcvikový prostor Grossmittel, kde jsme se v rámci čet točili na různých stanovištích. Přípraveny pro nás byly aktivity k realizaci logistického průzkumu, MEDEVAC a zásobování v oblastech pohonných hmot a maziv, potravin, munice a hledání nevybuchlých min. Odborníci rakouské armády nám vysvětlili způsob označování míst nálezů a označení míst nevybuchlé munice v terénu a na přístupových komunikacích, bezpečnostní pravidla a způsob zpracování záznamu o minovém poli. Po obědě se však počasí zhoršilo a kvůli silnému dešti jsme byli nuceni od odpolední ho zaměstnání upustit.

Třetí den

Ve středu dopoledne nás čekala ochutnávka rakouské historie ve vojenském muzeu ve Vídni a po krátké prohlídce jsme odjeli do Terziánské vojenské akademie. Zde jsme zhlédli video o historii této školy a následně nás čekala prohlídka v doprovodu rakouských kolegů. Ukázali nám jak samotnou školu tak i zařízení spojená s chodem akademie jako jsou sportovní zařízení, kaple nebo stáje. „Nejvíce se mi líbily stáje, dokonce jsme měli možnost podívat se na jezdecký trénink,“ řekla četařka Michaela Havelková. Po nedlouhé pauze na menší nákupy jsme zakončili rakouskou část slavnostní večeří v nedalekém malebném městečku.

„Myslím, že rakouská část se velice povedla. Nejvíce mne zaujalo, jak jsou studenti spojení s historií a jak lpí na tradicích,“ dodal na závěr velitel čety Jan Brzoň.

Čtvrtý den

Ve čtvrtek jsme po třech hodinách konečně dojeli do Maďarska, předposledního stanoviště Fourlogu. Začali jsme tradičně přednáškou o škole a následovali první úkoly v programu Logfas. Ubytovat jsme se jeli až večer, protože ubytování bylo vzdáleno asi 25 kilometrů od Budapeště v malém městečku Szentendre.

Pátý den

V pátek dělal každý syndikát (vícenárodnostní čtyry) něco jiného. Náš syndikát Alfa se syndikátem Bravo dělali logistickou rekognoscací na kontejnerovém překladišti, industriální zóně a vojenském letišti, kde jsme měli možnost prohlédnout si leteckou techniku. Po návratu zpět na univerzitu jsme zadali všechna zjištěná data do již zmíněného programu Logfas. Po večeři byl pro nás nachystán noční pochod dle GPS navigace. V rámci něho jsme museli najít 10 check-pointů. Vycházeli jsme sice už po sedmé hodině, ale během pochodu se setmělo a podmínky se tak rapidně zhoršily. Často jsme se také museli prodírat hustým křovím, ale nakonec jsme všechna stanoviště do jedenácti hodin našli a kolem půlnoci se vrátili na pokoje.

Šestý den

Na sobotu byla připravena práce v programu Logfas, přičemž jsme zpracovávali otázky, které nám byly postupně posílány celý den. Hlavními úkoly byly například plánování přesunu jednotek za komplikací, výpočet denní dávky spotřeby potravin, munice a dalšího materiálu.

Sedmý den

Nedělní den byl ve znamení kultury, proto jsme se vypravili do hlavního města Maďarska – Budapeště. Bohužel nám ale počasí nepřálo a začalo pršet. Promáčení na kost jsme obešli hlavní památky jako parlament, třetí největší na světě a prezidentský palác. Počasí nám však značně zkazilo dojmy z místní architektury. „Kdyby bylo počasí jako předchozí dny, určitě bychom si místní památky mnohem víc užili,“ potvrzuje četařka Veronika Bekeová. Večer byl zakončen slavnostní večeří v malé vinárně, kde nás pohostili tradičním maďarským gulášem a místním vínem.

Osmý den

Předposlední den strávený u našich maďarských kolegů jsme prezentovali před maďarskými důstojníky výsledky logistické rekognoskace z různých míst poblíž Budapeště. Každý syndikát musel v časovém presu zpracovat prezentaci na dané téma. Tu prezentovaly v zastoupení všechny tři národy. Protože se jednalo o jednu společnou prezentaci, museli jsme spolupracovat na její tvorbě.

Devátý den

Ráno nás čekal odjezd do České republiky, kam jsme se všichni moc těšili. Před večeří jsme seznámily kadety z ostatních zemí s naší univerzitou. V pořadí druhý den v naší režii se k nám připojili studenti ze Srbska a byli přiřazeni do syndikátů. Poté jsme byli vysazeni ve vesnicích v blízkém okolí Brna a obdobně jako v Maďarsku jsme dělali logistickou rekognoscaci. Odpoledne jsme strávili na učebnách na Kounicově, kde jsme opět zpracovávali zjištěné informace k prezentaci zjištěných poznatků.

Desátý den

Dle mého názoru nejpovedenější den byl až následný. Seznámili jsme se s technikou k převozu i čepováním pohonných hmot, polní nemocnicí, cisternou na pitnou vodu. O každém z vozidel jsme se dozvěděli informace od studentů služeb logistiky, taktéž účastníky Fourlogu. Nejvíce se nám ale líbila ukázka BVP a Panduru, v nichž jsme se následně i svezli. Také jsme si zkusili naskakování na jedoucí BVP. Své fyzické schopnosti jsme prověřily na posledním stanovišti, na dráze bojovníka.

Po návratu z výcvikového prostoru Březina nás čekala již poslední slavnostní večeře, při které jsme si s ostatními studenty vyměnily malé dárky a znaky škol.

Celé cvičení bylo dobře zorganizované a myslím, že nás obohatilo v mnoha směrech. Naučili jsme se nové logistické dovednosti, navázali vztahy s ostatními národy, naučili se spolupracovat a procvičili jsme si své jazykové schopnosti.

Text: des. Markéta Pilná

Foto: archiv UO

Studenti UO se zúčastnili nevšední konference v Praze

Na konferenci „1. československý armádní sbor – nové dokumenty“ se mohli zájemci o vojenskou historii seznámit s novými výsledky současného bádání, které umožnily otevřené archivy. Nevšední konferenci uspořádaly Společnost Ludvíka Svobody, Vojenský historický ústav a Národní archiv v pondělí 18. dubna 2011 v kongresovém sále pražského Domu armády. Na setkání s renovovanými historiky se sjeli účastníci z celé České republiky.

Přítomni byli nejen historici, odborníci a badatelé, ale především pamětníci a váleční veteráni. Nechyběli ale ani studenti z vojenské střední školy v Moravské Třebové a Univerzity obrany v Brně. Brněnští studenti byli z Historické skupiny Ludvíka Svobody při Univerzitě obrany. Všechny přivítala čestná předsedkyně Společnosti Ludvíka Svobody, dcera generála Ludvíka Svobody profesorka Zoe Klusáková-Svobodová. Delegaci členů společnosti z Brna vedla předsedkyně odbočky paní Mája Dočkalová, veteránka 2. světové války.

Úvodní přednáška vojenského historika Františka Hanzlíka z Univerzity obrany v Brně se zaměřila na budování československé vojenské jednotky od jejího vzniku do formování sboru. Docent Hanzlík seznámil početné auditorium s obsahem dosud málo známých a nepublikovaných dokumentů o vzniku a působení nelegální organizace KSČ v Buzuluku při formování 1. čs. polního praporu v roce 1942. Na konkrétních

faktech ukázal vývoj vztahu komunistů k veliteli praporu podplukovníku Ludvíku Svobodovi, úlohu moskevského vedení KSČ a také Bedřicha Reicina a Jaroslava Procházky, kteří stáli v čele organizace. Komunisté zpočátku dokonce označovali všechny důstojníky a vojáky bývalé předmnichovské armády, kteří se stali základem velitelského sboru praporu, za fašisty.

Zlom nastal až po prvním bojovém nasazení praporu v bojích u Sokolova. V situaci, kdy byl prapor zasazen do bojů, zcela ustoupily do pozadí problémy mezi komunisty a ostatními důstojníky a vojáky, které se projevily v Buzuluku. Jejich vzájemný vztah se postupně měnil. Za situace, kdy se museli spoletnout na vzájemnou pomoc v boji, nehrálo politické přesvědčení, případně příslušnost k politické straně žádnou roli.

O aktivní účasti Slováků v československém vojsku v bývalém Sovětském svazu poté hovořil docent Jozef Bystrický z Vojenského

historického ústavu v Bratislavě. PhDr. Lenka Kločková z Národního archivu Praha informovala účastníky konference o dokumentech vztahujících se k příslušníkům 1. čs. armádního sboru a problematice československého vojenského zahraničního odboje ve druhé světové válce ve fondech Národního archivu.

Velmi zajímavé přednášky představili PhDr. Ivo Pejčoch a PaedDr. Jindřich Marek z Vojenského historického ústavu Praha. Historik Pejčoch přiblížil osudy některých příslušníků sboru, kteří se po únoru 1948 stali oběťmi politických persekucí. Jindřich Marek se zase zabýval otázkami spojenými s operačními problémy hloubkového průzkumu 1. čs. armádního sboru. Poukázal na celou řadu nedostatků, s nimiž si museli vojáci těchto jednotek poradit.

Text: Dr. Pavel Pazdera
Foto: Miroslav Šindelář

Malajsie chce vyslat studenty na naši školu

Ve středu 11. května 2011 se v rámci výstavy IDET na brněnském výstavišti uskutečnilo setkání delegace z Malajsie vedené generálporučíkem Dato Wira Zulkifli bin Zainal Abidinem (zástupce velitele pozemních sil Malajsie) s náměstkem ministra obrany Michaelem Hrbatou a rektorem Univerzity obrany profesorem Rudolfem Urbanem. Při setkání se vzácní hosté seznámili podrobně s Univerzitou obrany. Zajímali se především o možnosti studia vojenských studentů z Malajsie v anglickém jazyce.

Informace o Univerzitě obrany a možnostech studia postupně podali prorektor UO pro vnější vztahy a dále proděkaní Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií. Jednání se zúčastnili i zástupci kateder, které mají akreditováno studium v anglickém jazyce.

Nabídka možného vzdělání byla hodnocena zahraničním partnerem jako zajímavá a slibná. Hosté přislíbili, že nabídku posoudí v širším kontextu možností po návratu domů a v případě hlubšího zájmu budou následovat další jednání.

Text: plk. Ing. Jaroslav Průcha
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Rok pod modrou vlajkou aneb kus života v kraťasech a pod moskytiérou

V minulém díle autor reportáže 17. prosince 2009 přistál uprostřed jihoafrické džungle na místním „fotbalovém hřišti“. Tuto událost si nenechávají ujít místní a postupně se shlukují a zvědavě pozorují dění kolem. Uběhlo zhruba dvacet minut od přistání a vrtulník se opět zvedá z trávy.

Zůstávám s mými novými kolegy a spoustou místních, kteří si mě s větším či menším zájmem prohlížejí. Muzungu, což je výraz pro bělocha ve Swahili (místní jazyk), je v těchto končinách stále ne příliš častý návštěvník. Jak budu mít možnost ještě mnohokrát zjistit, budu něco jako talisman, na který si místní lidé, a především děti, velmi rádi alespoň šáhnu. Po naložení batohů do obstarožního terénního Nissanu, který už toho zjevně dost zažil, vyrážíme na *team site*. K mému překvapení je velmi blízko na jedné ze straní blízkého kopce. Už v průběhu cesty čelím některým „zásadním“ dotazům. Hlavně, jestli mám vlastní vodu. Poté, co ostatní ubezpečím, že ano, si viditelně oddechnou. Ano, je to tak, pitná voda je tady jedna z nejméně cenných komodit. Naštěstí jsem dostal důkladnou instrukci od ruských Milobů v Gomě. Pokud bych ji neměl, přidělal bych tím vrásky ostatním na *teamu situ*, protože by se museli se mnou rozdělit o svou. Jak v následujících týdnech zjistíme, tak se zásobováním našeho teamu je problém. Totiž jediný skutečně efektivní způsob dopravy je vzduchem a ten je k naší smůle dost nepravidelný. A tak pokud už vrtulník se zásobami (včetně vody) dorazí, tak jsou tyto určeny pro Jihoafričany a ne pro nás. My si musíme poradit sami.

Přízemní budova, ke které míříme je výjimečná, protože je postavena z pálených cihel. To je tady malý luxus. Jak zjišťuji, je to jedna z budov bývalé švédské misie, založené v roce 1935, kdy sem bílí misionáři poprvé dorazili. Misionáři však už vzali nohy na ramena před pár lety, když vypukla válka. Zbylo tady po nich pár zděných domů a pořádně zarostlý tenisový kurt. Většina místních obydlí připomíná spíše malé prasečí chlívký. Jsou postaveny z bláta, nosnou konstrukci tvoří větve spletené dohromady pruty a liánami. Střechy jsou zpravidla pokryty pouze vrstvou palmových listů.

Po příjezdu se chci představit i zbytku našeho teamu, ale dostává se mi odpovědi, že zbývající dva odjeli spolu s obrněnou jihoafrickou Mambou na patrolu do 20 km vzdálené vesnice. Nevadí, říkám si, na to bude ještě dost času. Ve skutečnosti se poprvé setkáme až v noci a to za dost bizarních okolností...

Ptám se tedy alespoň, kdepak se můžu ubytovat. Dostávám na výběr ze dvou místností. Rozdíl je však minimální. Obě mají špinavé

zdi a dvě nebo tři dřevěné postele a několik málo hřebíků zabitych do zdi místo věšáků. A po tom všem přebíhají procesí různě velkých ještěrek. Naštěstí mi nic z toho nevádí. Vybírá si pokoj, kde bydlí kolega ze Senegalu. Tak tady na ploše 3,5 x 2,5 m strávím následující čtyři měsíce.

Se mnou je nás pět z pěti různých států: Babacar ze Senegalu, Zaman z Bangladéše, Bob z Malawi a team leader Henry z Uruguaye, kteří otevřeli *team site* týden přede mnou. Za týden nás doplní Jossy ze Zambie. Samozřejmě nikoho z České republiky jsem nečekal. Za prvé jsme v celém Kongu jen tři a tisíce kilometrů od sebe, a za druhé v každém teamu může být každá národnost zastoupena pouze jednou. To je jeden ze základních principů, na nichž Spojené národy stojí – smíšené kolektivy z různých států a kontinentů.

S ohledem na aktuální bezpečnostní situaci v naší zóně odpovědnosti se přespává v jednom ze stanů v jihoafrickém kempu (jinak spíše označované COB = Collocated Operating Base). V naší „kanceláři“ na *team situ* jsme jen přes den, polovinu toho času stejně strávíme mimo ni na patrolách. Ale o tom jindy.

Je po páté hodině odpoledne a den se pomalu chýlí ke konci. Tady na rovníku slunce zapadá po celý rok kolem šesté odpoledne. Mamba s Babacarem a Zamanem se ještě nevrátili z patroly. My zbylí tři pomalu nakládáme večeri a další drobné osobní věci do auta a odjíždíme do jihoafrického kempu. Čas do západu slunce využívám k procházce po kempu. V podstatě je to malý stanový tábor u řeky zhruba 50 x 100 metrů obehnaný pouze ostnatým drátem zarostlým ve vegetaci a větší haluzí sloužící jako závara na vjezdu do tábora. Žádné stěny, nebo strážní věže. Zkrátka takový lepší pionýrský tábor.

Jakmile slunce zapadne, začíná frontální útok komárů. Raději se uchyluji do relativního bezpečí našeho stanu. Vybírá si jednu ze zbylých postelí, která už je docela rozhrkaná a proleželá. Rychle ji povlékám prostěradlem a natahuji moskytiéru. Po lehké večeri ještě krátce diskutujeme, ale už se docela těším, až

si po celém tom dlouhém dnu lehnu. Po krátké hygienické tečce dne ulehám a pouštím si na notebooku nějaký film. Oči se mi ale už zavírají a tak to vypínám a jdu spát. Je po deváté večer a Babacar a Zaman se stále ještě nevrátili...

Probouzí mě hrozný rámus. Naštěstí mám poměrně lehké spaní. Rychle rozpoznávám blízkou střelbu a skáču z postele. I ostatní moji kolegové rychle vyskakují zpoza moskytiér a při tlumeném svitu baterek se beze slov soukáme do uniform. Během několika málo okamžiků stojíme v neprůstřelných vestách před stanem v naprosté tmě, kterou přerušují pouze záblesky ze střelby, kterou Jihoafričani opětuji někam směrem do džungle. To vše jen několik málo metrů od nás. Po chvíli, co si oči přivykly, rozpoznávám spoustu polooblečených postav zmatečně přebíhajících táborem sem a tam. Na první pohled to vypadá docela komicky, protože si uvědomuji, že vlastně vidím jen pohybující se světlá trička a trenýrky občas s helmou v místech, kde by měla být hlava. Těla s ohledem na barvu kůže Jihoafričanů není možné v té temnotě rozeznat. Míříme do několika metrů vzdáleného okopu, chráněného pytlí s hlinou. Tady si všímám, že je nás už pět, tedy včetně dvou kolegů, kteří se někdy v noci vrátili z patroly. Všichni sedíme na zemi a domlouváme se posunky. Využívám „příležitosti“ a představuji se i Zamanovi a Babacarovi. Absurdnější okolnosti si lze stěžď představit. Podle hluku to vypadá, že je útok veden přibližně ze směru, kde je náš kryt. Jihoafričani se však činí a po zhruba 40 minutách střelba ustává. Všichni, včetně nás, však sedíme v okopech ještě zhruba další hodinu a půl. Pak se alespoň my, neozbrojení Milobové, vracíme zpátky do stanu. Zbytek noci probdíme oblečení na našich pryčnách a přemítáme, jestli to vlastně není pech, že podle regulí OSN jsou vojenští pozorovatelé zásadně neozbrojeni. Tak končí můj první den a noc v Pinze.

Pokračování příště

Text: pplk. Ing. Josef Novotný, Ph.D.

Pohár velvyslanectví USA počtvrté na Univerzitě obrany

Soutěžilo se ve střelbě z 9 mm pistole vzor 82, 3+10 ran vstoje, vzdálenost 25 metrů na terč nekrytě ležící figura s kruhy + 10 ran na mezinárodní pistolový terč a samopalu vzor 58, 3+10 ran vstoje na vzdálenost 50 m, na terč nekrytě ležící figura s kruhy.

V opravdu tvrdé konkurenci naše družstva obsadila celkově 7. a 13. místo z celkových 45 družstev. Za zmínku stojí ještě 4. místo Mgr. Radka Nedomy v hodnocení jednotlivců.

Druhou soutěží byl dne 16. dubna 2011 již 22. ročník mezinárodní střelecké soutěže „Free Contest 2011“ na střelnici Asociace víceúčelových organizací v Chebu, kam jsme odváželi putovní pohár velvyslanectví USA s nadějí, že jej povežeme zpět do Brna. Univerzitu obrany reprezentovala tři družstva v tomto složení: družstvo A četařka Lucie Bijoková,

svobodnice Martina Jehličková a Eva Nejezchlebová; družstvo B podplukovník Ing. Petr Eisenhammer, rotmistr Vladimír Zralý, Mgr. Radek Nedoma a družstvo C četař Jakub Štěrba, četař Jakub Valtr a Ing. Miroslav Kulíni.

Soutěžilo se ve střelbě z pistole 9 mm CZ-75 (na mezinárodní pistolový terč, vzdálenost 25 m, vstoje) a samopalu 7,62 vzor 58 (na terč nekrytě ležící figura s kruhy, vzdálenost 100 m, vstoje). Družstvo mělo pro střelbu z každé zbraně k dispozici 3 x 13 nábojů a 10 minut času. Do soutěže se započítalo 10 nejlepších zásahů jednotlivců z každé zbraně.

Tady se nám už vedlo o něco lépe, naše ženské družstvo obsadilo 3. místo ve střelbě ze samopalu, 3. místo ve střelbě z obou zbraní v ženské kategorii a o jediný bod jim uniklo i třetí místo ve střelbě z pistole. Družstvo B ob-

Reprezentační družstva střelců Univerzity obrany absolvovala v dubnu dvě střelecké soutěže. První byl dne 15. dubna 2011 čtvrtý ročník střelecké soutěže „Memoriál ppor. Petra Šimonky“ na střelnici v Semilech. Za Univerzitu obrany soutěžilo družstvo A ve složení podplukovník Ing. Petr Eisenhammer, rotmistr Vladimír Zralý, Mgr. Radek Nedoma a družstvo B ve složení četař Jakub Štěrba, četař Jakub Valtr a četařka Lucie Bijoková.

sadilo také 3. místo ve střelbě z obou zbraní mezi armádami a Mgr. Radek Nedoma obsadil 1. místo v celkovém pořadí jednotlivců ve střelbě ze samopalu. Za zmínku stojí i získání diplomů za 8. místo družstva A, 10. místo družstva C, 8. místo četaře Jakuba Valtra a 5. místo Mgr. Radka Nedomy ve střelbě z obou zbraní mezi armádami.

To nejlepší nás ale čekalo až po návratu do Brna, kdy nám ředitelství závodu poslalo zprávu s omluvou, že udělali chybu a nejlepší střelkyně ženou mezi armádami se stala četařka Lucie Bijoková a získala tak „Putovní pohár velvyslanectví USA“, který již čtvrtým rokem zůstane na Univerzitě obrany.

Text: Vladimír Zralý
Foto: Miroslav Kulíni

Úspěch stolních tenistů

V úterý 5. dubna se v prostorách Střediska TV a Sportu Ministerstva obrany konal Armádní přebor ve stolním tenise v Praze, jedna z mnoha sportovních událostí, jíž se Univerzita obrany účastní.

Už klání mezi studenty na brněnské půdě napovědělo, že místní tým bude silnější než minulý rok. Na přebor do Prahy bylo vybráno 7 reprezentantů, z toho jedna žena, ve složení: svobodník Jan Tecl, svobodník Lubomír Tachovský, desátník Václav César, rotmistr Lukáš Perný, rotmistr Jan Eliáš a rotmistřyně Marie Žatková.

Přeboru se celkem účastnilo 78 hráčů a hráček. Boje v základních skupinách byly velmi vyrovnané, ti méně zkušenější bojovníci a dravost doráželi na technicky vyspělejší hráče. Mohli jsme tak být svědky několika pěkných zápasů. Do závěrečných utkání postou-

pili z našeho týmu tři muži – Tecl, Tachovský, César, a také naše jediná reprezentantka mezi ženami – Žatková. Ostatní členové týmu včetně Jana Eliáše, který s nasazením hrál až do posledního míčku, sledovali další souboje bohužel pouze z hlediště.

V závěrečných bojích nám nepřálo štěstí při rozlosování. Všichni tři naši mužští postupující se utkali hned v úvodních kolech, a do klání o zlatou medaili tak mohl zasáhnout pouze Jan Tecl. Ten se však úspěšně prodrál až do finále a vyhrál se ztrátou jednoho jediného setu za celý přebor. V boji o třetí místo po tvrdém zápasu vypadl nejdříve Václav César a později i Lubomír Tachovský, který už už sahal po medaili. Zprvu vedl 2:0, ale soupeř naneštěstí dokázal vývoj zápasu obrátit ve svůj prospěch a nakonec vyhrát 2:3. Lubomír Tachovský tedy obsadil pěkně, ale poněkud smutné 4. místo. V kategorii žen sváděla urputné boje i naše jediná ženská zástupkyně Marie Žatková, která po postupu do závěrečného zápolení dokázala vybojovat 4. místo.

Náš tým pod vedením PaedDr. Jana Mig-

daua přivezl z Prahy krásná umístění: 3 hráči v první desítku, z toho čtvrté místo Lubomíra Tachovského, první místo Jana Tecla a překvapivě čtvrté místo Marie Žatkové. Naše umístění jsme řádně oslavili večerí při zpáteční cestě. Od pana Migdaua se nám dostalo poděkování za předvedené výkony. Výprava dopadla nad očekávání dobře, naši studenti opět potvrdili, že se s nimi musí pro další ročníky počítat na ty nejvyšší příčky.

Text: des. Václav César
Foto: PaedDr. Jan Migdau

Na mezinárodním instruktorském kurzu vojenského lezení a přesunů

Studenti hradecké Fakulty vojenského zdravotnictví měli letos šanci zúčastnit se kurzu zaměřeného na technické a lezecké dovednosti. Jeho hlavním účelem bylo připravit budoucí instruktory vojenského lezení na praxi a zkoušky, které je čekají.

Zvláštností tohoto kurzu byla skutečnost, že se ho účastnila i zahraniční skupina z Polska. Jednalo se o závodníky z letošního Winter Survival, kteří se v rámci oboustranné výměny přijeli seznámit s naším vojenským lezením. Kurzu se dále zúčastnili studenti UO Brno a příslušníci jiných útvarů AČR. Kurz zabezpečovalo Centrum tělesné výchovy a sportu pod vedením vedoucích instruktorů pplk. Davida Ulricha a pplk. Františka Vaněčka.

Účast na kurzu byla podmíněna bezpečným zvládnutím alespoň základních technik, a tak si mohli instruktoři nasadit vysoké tempo výuky a předat tak obrovské množství znalostí a zkušeností. Účastníci, kteří měli zájem o instruktorskou licenci, dostali na starost skupinu „žáků“, a mohli se tedy kromě předávání zkušeností zdokonalovat i ve vedení výcviku a práci s lidmi. To zároveň umožnilo na ně delegovat některé povinnosti, a program doslova nabít aktivitou.

První den byl zaměřen na zvládnutí základních technik slánění, šikmého slánění, sebejištění a sestupu se zraněným. Dále se procvičovaly některé lezecké techniky použitelné v taktických situacích, jako improvizované slánění, taktické slánění a další. Účastníci si tak zopakovali některé dovednosti, k jejichž užití se jindy příliš nedostanou, a připravili se na další postup během kurzu. Bez základů se pokročilé techniky vyučovat nedají. Po návratu na chatu následoval nutný „debriefing“, příprava na další den a pro mnohé i dobrovolné opakování a doučování pro lepší zafixování některých schopností.

Druhý den sebou přinesl další množství technik, jejichž použití je pro vojáky esenciální. Jednalo se například o překonání horizontálního traverzu, jištění postupu družstva, a to i improvizovanými způsoby, nebo výstup po svislém i šikmém laně. Pro nás, jakožto zdravotníky bylo jako dělané stanoviště se spouštěním raněného v nosítkách. Přesvědčili jsme se, že k tak důležitému úkonu, který často rozhoduje o životě postiženého, je třeba dokonale ovládat základy práce s lanem, a pravidelně podobné úkoly cvičit. Přesto, že se pomalu stmívalo, zaměření nekončilo, a na řadu přišla ukázka nouzového slánění pod převis, které se využívá například při zranění člena družstva při výstupu. Vrcholem bylo překonání zajištěné cesty složené z „via ferratového“ úseku, horizontálního traverzu a další feratty v noci. Pro mnohé to byla první zkušenost s lezením v noci, ale přesto se všem podařilo tuto obtížnou disciplínu splnit.

Následující den byl zaměřen na pomoc lezci a jeho případnou záchranu. Po nacvičení potřebných postupů v klidu na zemi následovala praktická zkouška ve visu na stěně. Vytáhnout zraněného kolegu k sobě není žádná legrace, a to ani za použití systému 5:1 a při

relativně malé váze „druholezce“. Ostatní skupiny se mezitím věnovaly jištění na skále za pomoci různých druhů jisticích prostředků a pomůcek. Součástí zaměstnání byly i ukázky záchrany z rokle pomocí Tyrolského traverzu nebo správné zajištění postiženého po dlouhém visu.

Krásné počasí, které panovalo po celou dobu kurzu, nám zpříjemnilo i poslední den. Na skalách u Rabštejna probíhalo přezkušování uchazečů o instruktorskou licenci, a ostatní mezitím zkoušeli aplikované vojenské lezení. Před nástupem na skálu proběhlo ještě školení k první pomoci v horách a při lezení, kde jsme rádi využili možnost přispět za naši fakultu k výcviku. Paralelně probíhal i nácvik improvizovaného transportu raněných za pomoci lan. Při nástupu do jednotlivých cest nás čekalo nemilé překvapení. Cesty, které jsou sportovní technikou „lezitelné“ bez větších obtíží, se v kanadách a maskáčích často stávají oříšky. Den měl již volnější průběh, a po návratu na ubytovnu proběhlo konečné vyhodnocení celého kurzu.

Text a foto: des. Karel Balcar, FVZ

Branný závod studentů FVZ v Hradci Králové

V úterý 19. dubna 2011 odstartoval Branný závod, který v Hradci Králové pořádá Fakulta vojenského zdravotnictví Univerzity obrany, svůj šestý ročník.

Především mezi studenty a pedagogy všech hradeckých fakult a univerzit je to velký pojem, symbol náročnosti a zadostiučinění, kdy mohou měřit své síly běžní civilisté s vojáky a dalšími složkami integrovaného záchraného systému, jež zde pravidelně vysílají své týmy.

Letos závod značně zmohtněl a stal se doprovodnou akcí hradeckého Majálesu. Proto závodilo na trase kolem Orlice a Labe rekordních 26 hlídek a 104 závodníků, pro něž si připravila šedesátka vojenských studentů – organizátorů širokou plejádu disciplín rze

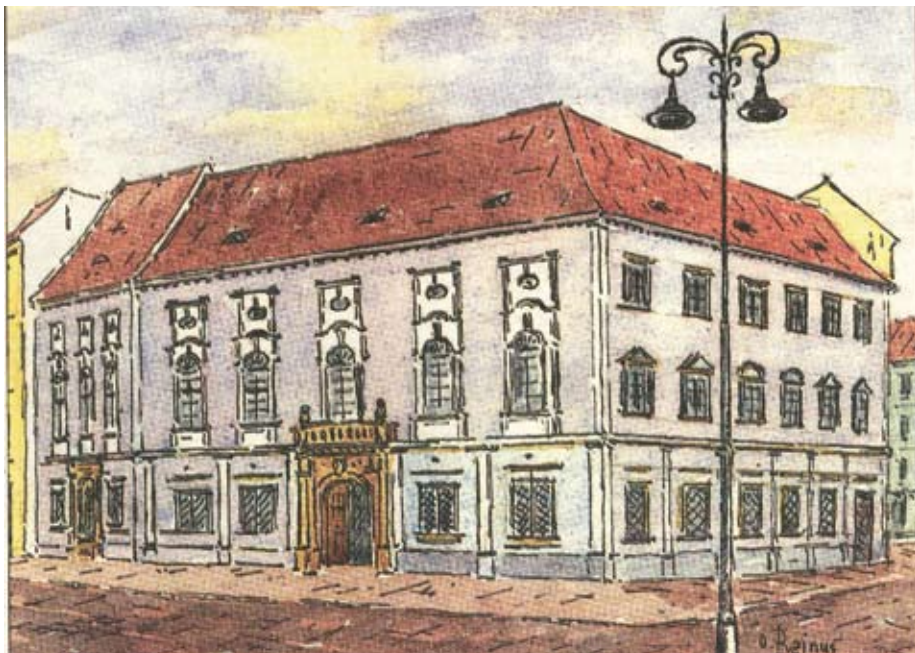
vojenských, zdravotnických, ale též například paintball, plavbu na zdejších tocích, šplhání a slaňování. Na chytré hlavy taktéž nebylo zapomenuto a logickými úkoly se trápily mozkové závity, ověřovala se schopnost orientace jak v mapě, tak v problémech, jakož i umění zvolit si správnou strategii a taktiku pro celé klání, jež byla v letošní konkurenci opravdu nezbytná.

Ve veliké konkurenci a nezvykle parném počasí zvítězili borci z Vojenského oboru při FTVS UK Praha, těsně stíhaní domácím elitním družstvem z FVZ UO. Všichni ale v letošním mimořádně náročném závodě předvedli opravdu skvělé výkony na hranici svých možností. Ohlasy byly nakonec tak pozitivní, že na příští rok se počítá s dalším rozšířením a růstem hradeckého branného závodu hlídek.

Text: Jan Brixl
Foto: Šárka Martinů

Brněnské divadlo II

České Národní divadlo v Brně stávalo na rohu dnešního Žerotínova nám. a ulice Veverí, z níž byl i vchod do divadla. Na boční venkovní zdi do Veverí byly vyobrazeny Múzy. Do náměstí byla obrácena hospoda, cukrárna a v poschodí bylo patrně i několik hereckých bytů.

Ale ještě vám povím, že součástí návště-

vy divadla na Veverí bývala pro většinu jeho návštěvníků též návštěva oblíbené tzv. „Panorámy“, která se nacházela nedaleko – v Brandlově ulici, těsně před nárožím uličky s (dnes) Moravským náměstím. Uprostřed místnosti byla v kruhu umístěna kukátka, v nichž se promítaly obrázky, řazené v tematických celcích (např. země, města apod.). Nástup dal-

šího obrázku ohlásilo cinknutí. Před kukátkou seděli na sedátkách diváci a sledovali v nich nastavený program. Dnes už tam „Panoráma“ sice není, ale můžete ji navštívit v brněnském Technickém muzeu.

Po vzniku Československé republiky začalo německé divadlo „Na hradbách“ sloužit Čechům, avšak 2 – 3x týdně se zde hrálo i německy. T. A. Edisona, který, jak víme, osobně Brno navštívil a jehož osvětlení v brněnském divadle fungovalo plných 90 let (generální oprava českého divadla k 100. výročí se uskutečnila v roce 1984), dnes připomíná drátěná plastika žárovek umístěná před obchodním domem Baťa (Centrum), ale také nevelká strojovna v ulici Vlhké, která elektrický proud pro nové divadlo zajišťovala. Není tedy pravdou, co šíří denní tisk (např. Deník), že na jejím místě vyroste nová stavba ze skla a s podzemními garážemi označovaná (podle tvaru) jako Housenka nebo Žárovka. Tato strojovna ve Vlhké ul. existuje dodnes a poměrně nedávno byla prohlášena národní památkou. V Brně se o ní vypráví (a skutečně se událo), že před zahájením divadelního provozu lidé obávající se neznámé energie a jejího působení vtrhli do strojovny, opili strojníka a způsobili tak odložení začátku divadelní sezony o tři dny. Teprve po 2. sv. válce bylo postaveno dnešní Janáčkovovo divadlo (operu) v parku na Kolišti a divadlo „Na hradbách“ bylo později předáno do služeb činohry (Mahenova).

Text: Mgr. Jarmila Rejnušová
Kresba: Mgr. Oldřich Rejnuš

Nová knížka Jiřího Sedláka Mříže a smích

Na první pohled to k sobě moc nejde a máte-li pocit nenáležitosti, asi se vaše vnitřní citění příliš nemylí. Ovšem ona databáze, zvaná „vnitřní citění“ není dána jednou provždy, nýbrž podléhá změnám, někdy i velice zásadním, které do ní vnese – třeba i značně zhurta – osobní zkušenost.

Knížka Mříže a smích (Brno, Akademické nakladatelství CERM 2011, s barevnou ilustrací V. Renčina), o tom vypovídá z první ruky: autor, PhDr. Jiří Sedlák, v ní vzpomíná na období po „Pražském jaru“, které tak překvapivě vystrašilo – ba ohromilo – tehdejší „vědecké“ ideology sovětského bloku, že nesáhli po zbraních ideových, leč ocelově mocenských, aby bylo každému naprosto zřejmé, čím je nutné pravdu vyztužit, když se tváří v tvář skutečnosti cítí poněkud indisponována.

Autor tohoto spisu učil tenkrát filozofii na brněnské Vojenské akademii a dopustil se úvah jako např. Chvála kritického rozumu, nebo provokativní Stříleli byste do vlastních lidí? (o možném nasazení posluchačů VA AZ po

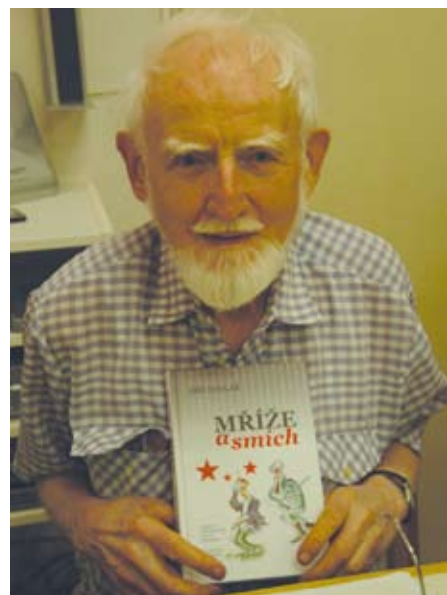
boku VB a milicionářů proti demonstrijícím) a jiných. V měsíčníku VA AZ sice v roce 1968 prošly, ale byly pak, po srpnové okupaci, normalizátory tvrdě odsouzeny. Když se k tomu připočetl hřích zavádění „filozofie člověka“ do dogmatického marx-leninismu – jako „pašování buržoazního existencialismu do naší filozofie“ a četné besedy autorovy pro civilní veřejnost, kritizující režim a okupaci, byl jeho osud zpečetěn: byl ze všeho vyhozen, zakázána mu veškerá veřejná činnost a byl příkladně degradován z podplukovníka až na vojína. Postižen byl ovšem i finančně a nakonec – v roce 1972 zavřen. A o tom je první část spisku, který je přitom v nejlepší slova smyslu nad věcí – což dalo zajisté mnoho námahy. Přesto je tato část velmi poučná; pisatel této glosy má dojem, že je platná i bez časového omezení.

A tak se autor logicky dostává k části druhé, kde se naplno odhalí, že k mřížím, kolem chudery pravdy vystavěným, smích nevyhnutelně patří. Trestem za nesnášenlivou lidskou pitomost se stává neúprosná satira, odrůda humorného náhledu na život, kterou jako by právě mřížový stín vyvolal k nevyhladitelné existenci. Pravděpodobně si v historickém přehledu forem tohoto fenoménu najdete mnohé, co lze zařadit pod rubriku VĚČNĚ PLATNÉ – a co potěší vždycky, když se na tomto světě dějí věci mírně řečeno potemnělé ba obskur-ní, protože v povaze věcí vezdejších je takový

stupeň vyváženosti, aby se svět jen tak snadno nerozsypal.

A právě tyto souvislosti předkládá Dr. Jiří Sedlák k úvaze, protože jakožto etik ví, že poznání včerejšího dává šanci tomu, co bohdá nastane v budoucnu.

Text: Ing. Vladimír Fux
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Vysoká vojenská škola v Brně slaví šedesátku

Ani se tomu nechce věřit, že od existence vysoké vojenské školy v Brně, která se při svém zrodu nazývala Vojenskou technickou akademií, uplynulo 60 let. Je to výročí, které si zaslouží trochu zavzpomínat. Tomu je věnován soubor několika kapitol, které čtenářům předkládají Listy Univerzity obrany.

Co bylo předtím

Po 2. světové válce se československá armáda starala o přísun mladých důstojníků – inženýrů pro technické funkce na různých úrovních. Pro tento účel byla ve druhé polovině čtyřicátých let v Praze zřízena Vojenská inženýrská akademie (VIA). Nebyla to tehdy vojenská vysoká škola, jak ji známe dnes. Základním principem této instituce bylo propojení vojenského života s výukou technických (strojních, elektrotechnických, stavebních a chemických) disciplin na Českém vysokém učení technickém (ČVUT) Praha. Posluchači VIA tehdy studovali na ČVUT společně s ci-

vilními studenty. To propojení tohoto odborného vzdělávání s vojenským životem zahrnovalo především nošení vojenských stejnokrojů a bydlení v kasárnách s plným vojenským režimem. Denní režim začínal budičkem a rozcvičkou, po snídani následoval nástup ke vztýčení státní vlajky a pak se již posluchači rozcházeli, resp. městskou dopravou rozjížděli na ČVUT na přednášky a cvičení. V podvečer byl opět nástup k vyhlášení denního rozkazu a sejmutí státní vlajky. V denním rozkaze byly oznámeny také služby na příští den – posluchači drželi službu dozorčího VIA a jeho pomocníka (Ize říci, že se jednalo o paralelu s dozorčím roty u vojenských útvarů) a dozorčího kontroly u vchodu do kasáren. Do týdenního programu byla také zařazena tělesná výchova, na kterou byl kladen poměrně značný důraz. Vojenský výcvik probíhal vždy v sobotu, kdy na ČVUT nebyla výuka. V létě každého roku vrcholil vojenský výcvik měsíčním soustředěním ve vojenském výcvikovém prostoru. V zimním období – během semestrálního volna po zkouškách – se také uskutečňoval několikadenní bojový výcvik v prostoru mimo Prahu. Vycházky i dovolenky samozřejmě podléhaly souhlasu velitelů. VIA byla umístěna nejprve v kasárnách na Pohořelci a v prvním čtvrtletí

roku 1951 se přestěhovala do kasáren na Smíchově. Počet posluchačů nebyl velký – pouze několik desítek. Na tehdejší dobu bylo zvláště, že mezi posluchači bylo tehdy i několik dívek. K tomu samozřejmě několik důstojníků ve velení VIA.

Vojenské odborné vzdělání posluchačů bylo završeno v posledním (čtvrtém) roce studia, kdy probíhala výuka zbrojní problematiky, zabezpečená převážně pracovníky Vojenského technického ústavu (VTÚ) Praha. Především to byl plukovník doc. Ing. Vladimír Švejk, který přednášel předmět „Základy konstrukce zbraní“ a genmjr. doc. Ing. Ferdinand Svoboda, který přednášel vnější balistiku hlavních zbraní. Vnitřní balistiku hlavních zbraní přednášel prof. Ing. František Polanský ze Škodovky Plzeň.

Podobně, jako tomu bylo např. v tehdejší Vojenské akademii v Hranicích (kde se připravovali pro armádu mladí poručíci ve dvouletém studiu), měli posluchači VIA vojenskou hodnost „vojenský akademik“, která byla rovnocenná nejmladšímu podporučíkovi (to znamenalo, že vojenský akademik musel zdravotit až vojáky hodnosti podporučík a výše). Tato hodnost byla na nárameníku označena zlatými proužky na červeném obdélníkovém podkladu. Počet zlatých proužků značil kolikátý rok je dotýčný v armádě. (Ne tedy ve kterém roce vysokoškolského studia). Velkou zvláštností bylo, že v roce 1950 bylo do VIA přijato i několik právníků – studentů Karlovy univerzity (bez ohledu na to, že název VIA obsahoval tu inženýrskou profesi). Je třeba uvést i to, že ve stavu VIA bylo několik nižších důstojníků (asi čtyři) se zkušenosťmi od vojenských útvarů, kterým Ministerstvo národní obrany povolilo studovat na inženýry. Ti samozřejmě výše popsanému režimu a vojenskému výcviku nepodléhali.

Alespoň tolik úvodem k tomu, co bylo před vznikem Vojenské technické akademie a co již také alespoň částečně zažil autor tohoto vzpomínání.

Text: prof. Ing. Lubomír Popelínský, DrSc.

Bývalá kasárna na Pohořelci

Seniorům začínají letní prázdniny

Pondělí 30. května 2011 bylo závěrečným dnem Kurzu třetího věku probíhajícího v akademickém roce 2010/2011. V jeho mnoholeté historii byl letos poprvé plně v gesci Univerzity obrany.

O jeho hladký průběh a vysokou úroveň se starala Katedra celoživotního vzdělávání Fakulty ekonomiky a managementu. V průběhu akademického roku 2010/2011 zaznělo celkem 16 přednášek se zaměřením nejen na vojensko-odborná témata, ale i na témata týkající se zdraví a životního stylu starší generace. Kurz navštěvovali členové Vojenského sdružení rehabilitovaných v Brně a vojenští důchodci, ale i zájemci z řad civilní veřejnosti.

Předseda Městské rady Vojenského sdružení rehabilitovaných v Brně plukovník v. v. JUDr. Ivo Hrazdilek oceňuje zájem a profesionální přístup lektorů kurzu. Nejvíce si pochvaluje přednášky Mgr. Ing. Kateřiny Brabcové, Ph.D., z Katedry řízení palební podpory Fakulty ekonomiky a managementu a podplukovníka Mgr. Zdeňka Hrstky, Ph.D., z Katedry veřejného zdravotnictví Fakulty vojenského zdravotnictví UO.

Člen téže organizace plukovník v. v. doc. Ing. Jaroslav Kalous, CSc., která je spoluorganizátorem Kurzu třetího věku, oceňuje zvýšenou úroveň letošního běhu a zajímavá témata. Kurz navštěvuje mezi třiceti až čtyřiceti posluchači.

Slavnostního vyřazení absolventů Kurzu třetího věku, se zúčastnili také vedoucí Oddělení vnějších vztahů pplk. RSDr. Vladimír Šidla, CSc., a vedoucí Katedry celoživotního

vzdělávání Fakulty ekonomiky a managementu UO Ing. Pavel Žůna, MSS., kteří účastníkům předali osvědčení o absolvování tohoto kurzu na v akademickém roce 2009/2010. Další jeho běh začne 10. října 2011.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Mocná čarodějka móda

Evropské veletřhy módy se liší. Na prvním místě jsou tzv. show akce, jako Týdny módy např. v Berlíně, Londýně, Moskvě, Miláně a Paříži. Pak jsou to speciálnější image akce, jako Bread & Butter v Berlíně a nakonec obchodní akce jako CPM Moskva, Premium Berlín, CPD Düsseldorf a STYL a Kabo v Brně, který proběhne od 21. do 23. 8. 2011. Dominantním tématem srpnového veletřhu je v České a Slovenské republice jediná odborná prezentace spodního prádla, plavek a punčochového zboží. Jedná se i o plázev oblečení. Módní trendy mají své zvláštnosti a výkyvy. Jedna z módních linií budoucí sezony se nazývá Kamufláž. Jde o vliv uniform na módu nazývaný military styl. Vyznačuje se odstíny námořnické modré a khaki olivové doplněné kovovými povrchy s efekty zlaté a stříbrné barvy. Módní styl má vyjadřovat pořádek, důkladnost a strohost, materiály připomínají vojenské a technické textilie s doplňky, jako jsou kovové knoflíky, kožené detaily, kožešiny, syntetické i pravé, pásky, spony a popruhy. Pokud čtenáři připadá komické napodobovat uniformy, ať se nemýlí. Odborníci na obuv srovnávají vliv vysokých podpatků na deformaci ženské nohy ke šněrovačkám 19. století, ale vysoký podpatek se drží v módě už od 17. století a nemíní zmizet.

Mezinárodní soutěž českých a zahraničních návrhářů Top Styl Designer se koná pravidelně při veletřích STYL a KABO již

od roku 1994 a v srpnu proběhne opět. Je jediná tohoto druhu v České republice. Během svého trvání pomohla v kariéře mnoha známým návrhářům, kteří v této soutěži zvítězili. Dnes to jsou slavná jména předních českých návrhářů jako je Liběna Rochová, Josef Ťapfůch, Monika Drápalová a další. Soutěž O cenu Nadace Jana Pivečky je určena mladým studentům – designérům ze středních a vysokých škol z ČR, ale i ze zahraničí. Cena Nadace Jana Pivečky bude letos znovu udělena na Mezinárodního veletřhu obuvi a koženého zboží KABO, který je souběžný se Stylem. Smyslem předávání této ceny je zviditelnit talentované studenty a mladé designéry obuvi a kožené galanterie mezi odbornou, ale i laickou veřejností v České republice i v zahraničí. Bude možné setkat se zde i se šperky firmy Odvárka Bijoux Jablonec. Na prestižní pařížské výstavě Eclat de Mode Bijorhca pořádané na podzim 2009 vybrali francouzští designéři, jako nejlepší, křišťálový náhrdelník této firmy z křišťálové kolekce svatební bižuterie. Konkurovalo mu na 40 vystavujících států a náhrdelník byl srovnáván s výrobky světově známé firmy Swarovski, dobře známé návštěvníkům vídeňské Kärntenstrasse.

Nakonec nezbyvá než konstatovat, že mocná čarodějka móda opět zavítá do Brna.

Dr. Vít Pospíšil

Univerzita obrany slavila Den vítězství

Před šedesáti šesti lety skončila v Evropě druhá světová válka. Tento dosud největší konflikt v dějinách byl definitivně zastaven aktem bezvýchradné kapitulace hitlerovského Německa 8. května 1945. Den vítězství si slavnostním shromážděním připomněla také Univerzita obrany. Konalo se 5. května 2011 v místní aule a zúčastnili se ho příslušníci vědecko-pedagogického sboru a velitelského sboru, zástupci partnerských občanských sdružení a studenti.

Úvodem shromáždění zazněl rozkaz ministra obrany ke Dni vítězství, který přítomným přečetl prorektor pro vnější vztahy Univerzity obrany plukovník Jaroslav Průcha. Alexandr Vondra v něm připomněl hrdinství „lidí dobré vůle a statečného srdce, bez rozdílu své vlajky, víry a politického přesvědčení“, kteří se zasloužili o vítězství. Zmiňuje se v něm také, že prvořadým zájmem České republiky je prosazovat koncept evropské bezpečnosti založený na politice Severoatlantické obranné aliance při současném respektování zásad evropské bezpečnosti a obranné politiky. „Je třeba jasně říci, že v základech české proatlantické orientace jsou zakotveny důvody vyplývající z historické zkušenosti prvé i druhé světové války. K významným historickým datům minulosti, jako je Den vítězství – 8. květen 1945, je nejen třeba se vracet, ale také je správně pochopit a domýšlet v souvislostech dneška,“ uvádí ministr.

Po zaznění rozkazu byly předány Pamětní medaile Univerzity obrany za pomoc při zkvalitňování vojensko-vlastenecké výchovy studentů plukovníkovi Oldřichu Rampulovi, plukovníkovi Aloisi Haukvicovi, JUDr. Bohumíru Dufkovi a PhDr. Vítu Příkazskému. Následovalo vystoupení vojenského historika Vlastimila Schildbergera st. k 66. výročí osvobození jižní Moravy a města Brna. Zpřesněním programu byly ukázky z historického dokumentu o osvobození našeho města pořízené sovětskými kameramany. Na závěr shromáždění se historik doc. František Hanzlík věnoval tématu Vývoj moci v československé armádě v poválečném období. Slavnostní shromáždění ke Dni vítězství bylo ukončeno fanfárou.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Klub vojenských důchodců jubilentům

Poslední květnový den patří setkání seniorů, které pravidelně dvakrát do roka organizuje Klub vojenských důchodců ve spolupráci s Univerzitou obrany.

V Klubu Univerzity obrany se tak sešlo 85 oslavenců, z nichž 26 slavilo kulaté či polokulaté narozeniny. K dobré náladě hrál Vojenský umělecký soubor Ondráš.

„V rychlém běhu života a v návalu každodenních povinností je důležité, aby se lidé uměli najít alespoň krátký čas pro zastavení, ohlédnutí za vykonanou prací a pro uvědomění si spojitosti své aktuální činnosti s plody celoživotního díla minulých generací“, uvádí rektor UO v dopisu, kterým zval oslavence na setkání.

Jménem rektora Univerzity obrany všem jubilentům poblahopřál zástupce rektora plukovník gšt. Ing. Josef Trojan. Zároveň jim předal Pamětní listy Univerzity obrany a Svazu vojáků z povolání AČR – Klubu vojenských důchodců UO. Přítomně informoval o aktuálním dění na univerzitě a o nejbližších chystaných akcích a vyzval je k diskusi.

Mezi jubilanty byl také emeritní profesor Univerzity obrany Ing. Lubomír Popelínský, DrSc., který letos oslavil osmdesáté narozeniny. Jen málokdo ví, že kromě čtrnácti odborných knížek a dvou vysokoškolských učebnic, je také autorem detektivních příběhů, které vyšly nedávno v nakladatelství MOBA a nesou název 3 x nadporučík Žilka.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Soutěžní křížovka o čepici!

Vyluštěnou tajenku zašlete do 16. srpna 2011.
Písemně na adresu: Univerzita obrany,
Redakce Listů UO, Kounicova 65, 662 10 Brno.
Rovněž ji můžete zaslat e-mailem na adresu:
listy@unob.cz
Dva výherce odměníme věcnou cenou.
Výherci z č. 3 jsou Miroslav Hrubý a Eva Veselá.

**Šance
pro dva čtenáře**

	ZNAČKA ŽEHLIČEK	NĚMOHRA	2	SPZ TÁBOR	L	FRANCOUZSKÝ ASTRONOM		DRAHÝ KÁMEN	1	ZARÍZENÍ K ZASTAVĚNÍ POHYBL. SOUČÁSTI
VÝSTELKA			▼				RUSKÁ ŘEKA		▼	
AFR. KMEN V MADA-GASKARU							PERU MEZ. KÓD TYRŠ. ODZN ZDATN. zkr.			
PRODLOUŽENÁ BOČNÍ ZEĐ					BUDOVY PRO KONĚ CHYTRÝ angl.					
	ZNAČKA TELLURU ROZČILOVAT expr. řidč.			ZASTŘELIT kniž. SEVERSKÉ MUŽ. JMÉNO						
MAZADLO NA NÁPRAVY VOZŮ							CITOSL. SMICHU INDIÁNSKÁ ZBRAN			
AMERICKÁ TEXTILNÍ LÁTKA							SPZ BLANSKO PLAZI			
KOČKOVITÁ ŠELMA sloven.						NAHORE nář. TYP AUTA ŠKODY				
ZKR. ANGL. NORMALIZ. INSTITUTE				POPĚVEK ZNAČKA KANCEL. POTŘEB						TLUMOK
CISTERNA					ADAMOVSKÝ PODNIK OTISK					
	TŘEBAŽE	ZKR. AMER. NORM. INST. NÁŠ ZPEVAK						AUTONOMNÍ OBLAST zkr. CHOBOT-NATEC		
ŠPIŇONI							SLOV. NÁR. RADA zkr. PŘEDLOŽKA			
PÁDOVÁ OTÁZKA ? sloven.				KOZLIK LĚK. lid. název DOVEDNOST						
SPZ LITOMĚŘICE				ROUSÍNOVSKÝ PODNIK		ČAS				
CELNÍ KÓD ITALIE				ZN. MILI-AMPERU		INU nář.				CISPI TANALA LASKAR

Miláčku, poznala jsem tě jako znalce žen. Řekni, co tě na nich upoutává?

Po stopách legionářů po 91 letech po bitvě

Češi ve Volosivce

Ráno opět stejným spojem vyjíždíme do Volosivky. Podle našich záznamů je zde pochováno 11 legionářů z bitvy u Zborova. Od vlaku jdeme ještě ranní rosou a záhy jsme na hřbitově. Hrob je zarostlý kvetoucí léčivkou. Míz Michail Jurkovič (1929) nám potvrdil, že asi před deseti lety dali na pomník nový kříž. Písmena na čelní stěně jsou slabě čitelná. Jsme 243 nad/m. a v 9.00 hod. pomník zaměřujeme GPS, hrob zabírá prostor 4,80 x 6,5 metru a stojí u dřevěné zvonice proti kostelu z roku 1566. Poté odcházíme směrem na Jezernou (Ozerná). Je to asi 8 kilometrů směrem na východ. Za vesnicí identifikujeme dělostřelecké palposty, ze kterých naši dělostřelci několik dnů ostřelovali Němce, aby zadrželi jejich postup po bitvě u Zborova. Dodnes jsou zřetelné i spojovací chodby zákopů. Poté cestou nacházíme hřbitov, na kterém byly renovovány kříže banderovcům. Pak jen již dlouhá cesta po asfaltové silnici a to v horku přes pole. Vine se mezi poli, na nichž kombajny sklízí obilí. Velký hřbitov je na začátku obce. Zde nám pomáhá GPS, protože pomníky jsou zaměřeny od minulého roku. Vztýčíme vlajku, a pietně postojíme nad sedmi pomníky ve tvaru pavězy s vyrytými jmény do trvalého betonu jednotlivých pomníků. Mám zde i krajana a vlastně jsme těm všem našim přišli říct, že nepadli zbytečně! Nakloněn nám je i zdejší starosta. Tráva je posečená a hned vedle vlaje žlutomodrá ukrajinská vlajka na hrobě jejich padlých. Je to důstojné místo. Hrob vojáka, který je nedaleko v poli, již nemáme čas hledat. Poté jdeme asi tři kilometry do středu obce. Nezbytné občerstvení při čekání na autobus, přichází vhod.

Další den vcházíme na jediný hřbitov ve městě. A protože je podle mapy rozsáhlý, předpokládáme, že se zde i více zdržíme. Kolem desáté jsme na místě a na správně hřbitova se informujeme. Pracovník nás pak vede asi 800 metrů hřbitovem, kde nám na jeho okraji ukázal křovinatou buřinou zarostené místo. I tak jsme rádi, že nám urychlí naše bádání. Silné výhony vyrůstající z pařezů javorů či jasanů nám znesnadňují pohyb, místy jsou všude přítomné protivné kopřivy. Houština je téměř neprostupná. Lámeme až čtyřmetrové několikaleté pruty. Objevují se první betonové kříže, ze kterých je patrné, že kdysi měly asi kovové jmenovky. Když jich nacházíme asi patnáct, práci zanecháme. A to není ani čtvrtina prostoru. Jsme přesvědčeni, že jsme právě našli pohřebiště našich legionářů, kterých v Ternopolu zemřelo a padlo v boji nejméně 25. Místo pohřbu je uvedeno – vojenský hřbitov. Ten zde ve městě však neznají, proto si myslíme, že jsme je našli a že je třeba se o ně postarat. Až později po prošetření našeho nálezů vojenským zmocněncem v Kijevě se dozvíme, že je to hřbitov polský. My tomu však nevěříme. S historikem, specialitou S. V. Tkačovem, se nám odpoledne již nepodaří kontaktovat. Otázka tedy dále zůstává nezodpovězena. Čs. obec legionářská na úpravu hřbitova již vyčlenila i peníze, avšak zatím se musí ujasnit základní nález.

Odpoledne se věnujeme konečně procházce po městě i nábřeží, pak posledním nákupům suvenýrů pro naše blízké. Pomalu se s expedicí loučíme a doufáme, že se sem do tohoto krásného kraje se skvělými lidmi ještě někdy vrátíme. Vždyť je tu ještě tolik práce, kterou dlužíme našim statečným předkům – legionářům!

Večer nakrátko uleháme a nad ránem naposled usedáme do vlaku směr domov. Vlak nás za 24 hodin včas doveze na Moravu a vystupujeme v Olomouci. Zde, v závěru by asi mělo být hodnocení expedice, to však nechávám na samotných čtenářích. Poznatky získané na cestách po Ukrajině byly později předány kompetentním a odpovědným úředníkům příslušného resortu.

Text a foto: Jan Kux

